

Α Κ Ο Λ Ο Υ Θ Ι Α

ΤΗΣ Τ' ΠΕΡΑΓΙΑΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ 'ΗΜΩΝ
ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ 'ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ

Μ Α Ρ Ι Α Σ

Εἰς τὸ ὑπερφύες Θαῦμα, ὅπερ ἐνήργησε διὰ τῆς πανσέπτου Θεᾶς
Εἰκόνης αὐτῆς, τῆς ἐπιλεγομένης ΜΥΡΤΙΔΙΟΤΙΣΣΗΣ ὡς τῇ Νύ-
σφι Κυθέρων, ὅτε τὸν Παράλυτον ἤγαγε μετὰ τισαράκον-
τα ἡμέρας τῆς ἀγίας αὐτῆς Κοιμήσεως.

Συντεθέσα μὲν παρὰ τῷ Θεοφιλεστάτῃ, καὶ Σοφωτάτῃ
Κυρίῳ, Κυρίῳ

ΣΩΦΡΟΝΙΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΤΗΡΩΝ ΤΟΥ ΠΑΓΚΑΛΟΥ.

Ἀντιγραφείσα δὲ παρὰ τῷ ἐλαχίστῳ δέλῳ αὐτῆς, μακαρίτῃ εὐγυνῇ,

Δ Ο Μ Ε Ν Ι Κ Ο Υ Β Ε Ν Ε Ρ Ι Ο Υ

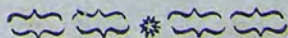
Πλάσις καὶ ἐξουσίσις τερατευγμάτων Θεραπευθέντος
παρὰ τῆς αὐτῆς ἀγίας Εἰκόνης.

Νῦν τὸ δεύτερον τύποις ἐκδοθεῖσα δι' ἀδείας καὶ προτροπῆς τῷ Πανα-
γιωτάτῃ καὶ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ Κυρίῳ Κυρίῳ

Γ Ε Ρ Ε Μ Ι Ο Υ

Σπεδῇ τε καὶ ἀναλώμασι τῷ ὡς Ἱατροφιλοσόφῳ Εὐγυνῇ Κυρίῳ Δόκ-
τωρος Ἑμμανυὴλ Μόρμορη ποτὲ Δόκτωρος Γεωργίῳ Κυθέρῃ,
τῷ θαυμασίῳ ἐνεργεῖν τῆς προανεθείσης τερατευγῆς Ἱε-
ραῆς Θεωμητορικῆς Εἰκόνης ἀπὸ πάθος δεινῆ καὶ ἀνά-
τα ἀπαλλαγόντος, καὶ Θεραπευθέντος.

Ἐπιθεωρεῖα δὲ καὶ ἐπιδιορθώσαι Διευτερεύοντος Γερασίμου Βυζαντίου.

Ἐν τῇ τῷ Πατριαρχείῳ τῇ Κωνσταντινουπόλει Τυ-
πογραφῶν.

Ἐν ἔτει, 1811.

ΘΕΟΦΙΛΕΣΤΑΤΕ ΚΑΙ ΘΕΟΠΡΟΒΛΗΤΕ

ΚΥΡΙΕ ἈΝΘΙΜΕ ἘΠΙΣΚΟΠΕ ΚΤΘΗΡΩΝ

Δέσποτά μοι Σεβασμιώτατε.

Η Ἀπειρος σοφία τῆ Ποιητῆ τῶν ὅλων Θεῷ, ὅπῃ μὲ τὴν
 Παντοκρατορικὴν δεξιὰν τῆς Θείας ἀνάμειψις παρήγαγε,
 κατὰ τὰς δημιουργικὰς ἰδέας τῆς προμηνίης βελήσεως, ἐκ
 τῆ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι τὰ ὁρατὰ πάντα, ἢ ἀόρατα κτίσματα, ἀκο-
 λουθεῖ μὲ τὴν ἀνεξιχνιάζουσαν τῆς ἐφορώτης, ἢ οἰκονομίας τὰ
 πάντα ἀκαταλήπτῃ προνοίᾳ νὰ διασώζῃ ἢ νὰ συντηρῇ ἀδιακόπως τὴν
 τάξιν, τὴν ἀρμονίαν, τὴν ἐνδελέχειαν, τὴν λόγους, τὰς ἀναφοράς, ἢ
 ὡς εἶπεν τὴν καθόλου ἢ κατὰ μέρος συζατικὴν σχέσιν ἢ ἀνταπόκρι-
 σιν τῆ παντός, ἢ τὴν ἐνδοσαν εἰς ὅλα αἰδητὰ ἢ ἀναιδητὰ, λογικὰ, ἢ
 ἄλογα ῥοπήν, ἢ Φυσικὴν δύναμιν. ἢ αὐτὴ ἢ ἀκατάπαυτος διατήρησις
 εἶναι ἓνα ἄλλο ὑψηλὸν τῶν ἀπείρων ἐνεργειῶν τῆ Ποιητῆ ἔργον, καθὼς
 ἐξάθη ἢ ἐκείνο τὸ τῆς Δημιουργίας. Ἀλλ' ἐξ ὧν ἀπὸ αὐτὰ τὰ κοινὰ εἰς
 τὸν κόσμον τῆς Θείας πανσόφου προνοίας δωρήματα, ἢ ἀπειρος τῆ Θεῶ
 ἀγαθότης δι' ἄκραν Φιλανθρωπίαν ἐχαρίσατο εἰς τὸ τῶν ἐρθουδόξων Χρι-
 στιανῶν πολίτευμα κατὰ πόλεις, ἢ τόπους, Δημογεῖς πολυτίμους, τε-
 τέξιν Ἀγίων Μαρτύρων, Ἱεραρχῶν, ἢ Ὁσίων ἱερὰ λείψανα, ἢ θαυ-
 ματοδωρούμεναι Εἰκόνας τῆς Πανοπεράγου Θεομήτορος, ὡς προσάτας,
 πολιέχους, ἢ Φύλακας τῆ χειρὸν ὡς λαῶ, ὅπῃ μετὰ πίστεως ἢ δι-
 λαβείας ἡθελε προσερχῇ, ἢ αὐτὴ μετὰ θερμότητος εἰς πᾶσαν περι-
 σσιν τὴν πρὸς Θεῶ αὐτῶν ἰσχυρὰν μετιτεῖαν. Τοιοῦτότερόπως ὁ Φι-
 λάνθρωπος Κύριος ἢ Θεὸς ἡμῶν ἔδωκε δῶρον ὑπερόχον ἢ εἰς ταύτην
 τὴν Νῆσον τὴν ὑμετέραν, λέγω, Ἐπαρχίαν Θεοφιλέστατε Δέσποτα, τὴν
 θαυματουργὸν Εἰκόνα τῆς Ἀειπαρθένου Θεοτόκου Μαρίας τὴν ἐπονομα-
 ζομένην ΜΥΡΤΙΔΙΟΤΙΣΣΑΝ, ἣτις ἔ μόνον εἰς ἡμᾶς τὴν εὐχατοίχου,
 ὅταν μὲ συντριβὴν καθαρὰς ψυχῆς ὦν καλεῖ ὑμετέρους ἀνάγκης εἰς
 τὴν αὐτῆς πλυσιν δῶρον χάριν προσεδράμοι, ἢ προσετρέχοι, ἔδο-
 τε δα.

ἡ δὲ δαφνίη τὰ ἑλὲν τῶν θαυμασίων της, ἡ δὲ δὴν παύει ἀπὸ τοῦ νὰ μᾶς τὰ
χαρίζῃ ἀσυνάως, ἡ νὰ μᾶς λυτρῶνῃ, καθὼς αἰέποτε ὡς μήτηρ ἡμῶν
ἀπετέλεσεν, ἀπὸ θανατικὰ, πείνας, ἐπιδρομὰς ἐχθρῶν βαρβάρων, ἡ
ἀπὸ ἄλλας δεινὰς περιστάσεις ἡ συμφορὰς, προσέτι δὲ νὰ θεραπεύῃ
τὴν πάσχοντα ἀπὸ πᾶσαν χαλεπὴν ἡ ἀνίατον ἀδύναειαν, ἀλλὰ τὰ
θαυμάσιά της ἔφθασαν ἡ εἰς ἄλλας μακρινὰς πολιτείας, ἡ χώρας,
ὅπῃ ἡ Φήμη τῶν δωρεῶν, ἡ τῆς ἐτοίμης ἀντιλήψεως ἡ ὀνεργείας τῶν
αὐτῆς θεῶν χαρίτων ἠκέσθη, ἡ ἐπικαλέσθη μόνον μὲ θερμὴν εὐλά-
βαιαν τὸ ὑπεράγιον αὐτῆς ἡ ὑπερένδοξον ὄνομα. Βεβαιῶσί μὲ ὦ τοῖς
ἄλλοις τὸν λόγον μία Κωνσταντινούπολις βασιλεύουσα, αἱ πολυθρύλλη-
τοι Σμύρνα, ἡ πολλὰ ἄλλα μέρη τῆς Ἀσίας. Αἱ κυκλάδες Νῆσοι
αἱ τῆς ἰωνίης πελάγους, ἡ Πελοπόννησος, ἡ πολλὰ ἄλλα πόλεις ἡ χώ-
ραι ὅπου τὸ πανσέβαστον ὄνομα, ἡ τὸ ἱερὸν ἐκτύπωμα τῆς ΜΥΡΤΙ-
ΔΙΟΤΙΣΣΗΣ ἄκρως τιμάται, ἡ κατ' ἔτος ὡς ἡ εἰς ταύτην τὴν Νῆ-
σον, γερνᾷται, ἡ πανηγυρικῶς ἐορτάζεται. Καὶ τῆτο διὰ τὰ ὑπερ-
φῶς θαυματουργήματα, ὅπῃ εἰς ὅλας αὐτὴς τὰς τόπους ἐπικαλεθεῖσθαι
μόνον μετ' εὐλαβείας ἀνῆγγινε, Πλέον παρὰ προβατικὴν κολυμβήθρα
ἐφάνη, ἡ εἶναι εἰς τὰ θαύματα τῶν ἰάσεων, πλέον παρὰ Ἰορδάνειαν
νάματα, ἡ μία ἄλλη τῇ ὄντι ζωοδόχος πηγὴ, ἡ βρύσις ἀκύνωτος
δωρεῶν ἡ χαρίτων.

Ἀλλὰ τί λέγω; τίνος χάριν δὴν ἐπιστρέφω τὸν λόγον εἰς τὸν ἑαυ-
τὴν μὲ τὸν ἴδιον, ὅπῃ ἀρτίως ἑδοκίμασα τὰς ἀφθόνης εὐεργεσίας τῆς
ἀκατασχύντε προσάτιδος ἡμῶν Θεοτόκου Μαρίας μὲ τὸ μέσον τῆς θαυ-
ματοῦργεῖας αὐτῆς ἱερᾶς Εἰκόνος ΜΥΡΤΙΔΙΟΤΙΣΣΗΣ; δὴν εἶμαι ἐγὼ
ἐκείνος ὁ ἐλάχιστος δούλος τῆς ὑμετέρας Θεοπροβλήτου Θεοφιλίας ὅπου
σχέδον διὰ τρία ἔτη, ἐξ αἰτίας δεινῶν συμβεβηκότων, θλιβρῶν ἡ ἀ-
προσδοκίτων περιστάσεων, ἡ ἀλλεπαλλήλων συμφορῶν ὅπῃ εἰς ἐμὲ ἐ-
πανήλθον διὰ μόνας τὰς ἀμικρίας μὲ διαβάς ἀνεπαιθήτως εἰς ἕνα
πάθος ἡ ψυχῆς ἡ σώματος ἀθεράπευτον, κατέστη ὡς ἀσύνητος, χω-
ρὶς νὰ ἡμπορῶ νὰ ἐλπίσω πλέον καμμίαν βοήθειαν, μήτε ἀπὸ καίνεον
μέρος ἐλάφρωσιν, ἡ εἰς τὰς ἀνεκὰς θλίψεις, ὅπῃ ἡ χαλεπὴ ἀτε-
ρήληπτος νόσος μὲ ἐπὶ ῥέξει μήτε τὴν πλέον ὀλίγην παρηγορίαν, μήτε
καὶ νὰ σοχασθῶ ὅτι ἦτον δυνατόν πλέον νὰ ἀναστάνω, νὰ ἀναλάβω
τὴν

τὴν σωτηρίαν μου; ἐγὼ εἶμαι ὅπῃ ἀκαταπαύσως ἡμέρα ἡ τύχαι ἐξῆτα
μόνον μὲ ἀνασυναγμὸς, μὲ δάκρυα, μὲ φόβον, μὲ καθεῖ ἀνισυχίαν, μὲ
τελείαν ἀπελπισίαν, δὴν ἔλειψα εἰς τὸ ἀναμεταξὺ νὰ ταξιδεύσω, νὰ
περάσω ἡ εἰς ἄλλους τόπους ἐξῶ ἀπὸ τὴν πατρίδα μὲ διὰ νὰ διασκεδά-
σθῃ κάτι τι ἡ σκοτόμαινα τῆς τεταραγμένης ψυχῆς μου, ἡ ἀν' ἦτον
δυνατὸν νὰ μετριάσθῃ ἡ ἀγριότης τῆς πάθους μου, ἀλλ' εἰς μάτην. αὐ-
τὰ ὅλα εἶναι γνωστὰ ἡ εἰς τὴν ὑμετέραν Θεοφιλίαν, ἡ εἰς ὅλας μου
πρὸς συμπατριώτας, ὅπῃ κοινῶς ὅλοι κινέμενοι ἀπὸ μὲνιν πρὸς ἐμὲ
συμπάθειαν, μὲ ἐσυμπονεῖσαν, συνωδύροντο ἡ ἐδύναντο διὰ τὴν ἐλεει-
νὴν μου κατάστασιν. Τέλος πάντων αἱ Θεοπειθεῖς εὐχαὶ τῆς ὑμετέρας
Θεοφιλίας ἡνεκῶν μὲ τὰς θερμὰς δεήσεις, μὲ τὰ πικρὰ δάκρυα,
ὅπῃ καθ' ἑκάστην συνεχῶς ἐχύνοντο ἀπὸ τῆς ποταμίδος δακρυρροή-
της ὀφθαλμοῦ τῆς παμφιλτάτης συζύγου μου, τῆς μητρός μου, τῶν
αὐταδελφῶν μου ἡ τῶν λοιπῶν συγγενῶν μου, ἡ ὅμως μὲ τὰς παρακα-
λέσεις ὅλης τῆς Φιλτάτης πατρίδος μου, ὅπῃ μηδὲν ἐξαιρέματα, ὅ-
σοι ἐδέοντο τῇ Θεῇ διὰ πρεσβειῶν τῆς αὐτῆς Παναχράντης Μητρός
νὰ μὲ χαρίσθῃ ὑγιανῆν, ὡς ἡ πρώτην, κατάστασιν. Εἰς τὰς ὁποίας
ὅλας ἕως ὅπῃ ζῶ θέλω φυλάττει εὐγνωμοσύνην, ἡ θέλω εἶμαι, ὡς ἡ
δύναμις μου, εὐχάριστος. Αἱ δεήσεις, λέγω, τῆς ὑμετέρας Θεοφιλίας
συνωδευόμεναι μὲ τὰς θρηνοῦδ' ἱκεσίας ἡ τῶν συγγενῶν μου, ἡ τῶν ἐ-
πιλοίπων τῆς πατρίδος μου πρὸς τὴν Πανυπεράγιον Θεοτόκον ὡνάριον
τῆς θαυματουργῆς Μυρτιδιότητος σεπτῆς ἀγίας αὐτῆς Εἰκόνος, αὐ-
ταὶ ἐξέλειψαν πρὸς βοήθειάν μου τὸν ὕψιστον διὰ πρεσβειῶν τῆς ἀει-
παρθένου Μαρίας τῆς προσάτιδος τῇ Χριστιανικῇ Ὁρθόδοξῃ γένει, ἡ
κατ' ἐξοχὴν τῆς Νύκτος μας διὰ τῆς προϋμνηθείσης ἱερᾶς Εἰκόνος, ἡ
ἐγὼ ἀπὸ τὴν δευτέραν τῇ Σεπτεμβρίῃ μηνὲς αἰὼ. ἡτθάνθην τὸν ἑαυ-
τόν μου ἐξαλαφρωμένον ἡ εἰς ὑγίαν, καθὼς ἡ τῇ ἐσάθῃ παραχρῆμα
γνωστὸν, τὴν ὁποίαν ἐπὶ τὸ κρεῖττον πνευματικὴν ἡ σωματικὴν μου ἀ-
θρόαν ἀποκατάστασιν γνωρίζω, ὁμολογῶ ἡ κερύττω ἡ ἀποτέλεσμα
ἀνθρωπίνης βοήθείας ἡ θεραπείας, ἀλλὰ δαρον ἡ χάριν τῆς Πανυ-
περάγους Δεσποίνης ἡμῶν μὲ τὸ μέσον τῆς θαυματουργεῖας ἀγίας πρεσι-
νεθείσης Εἰκόνος της.

Πλὴν ἐγὼ τῶρα τί δύναμαι νὰ πράξω πρὸς εὐχαριστίαν, ἡ πρὸς ση-
μείωσιν

4
μῶν εὐγνωμοσύνης διὰ τὸ μέγεθος τῆς εὐεργεσίας, ὅπῃ ἀπὸ τὴν πα-
νάχαρτον Θεοτόκον ἀναξίως ὁ ἀμαρτωλὸς ἀζιώθηκα, τί ἄλλο; εἰμὶ
νὰ παρακαλῶ τὴν χάριν τῆς νὰ με Φωτίζη εἰς τὸ καλὸν, ἢ εἰς τὴν
ἐκτλήρωσιν τῶν ἐντολῶν τῆς μονογενῆς αὐτῆς Υἱοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ποιητοῦ
τῶν ὁλῶν. Ἐπειδὴ δὲ αἱ Φυλάκται αἱ περιέχουσιν τὴν ἀκολουθίαν τῆς πα-
νηγύρεως τῆς εἰρημῆς πανσέπτε ἀγίας Εἰκένος Μυρτιδιοτίσεως τελε-
μῶνης κατ' ἔτος τῇ κδ'. Σεπτεμβρίῳ, τυπωθῆσθαι μόνον τὸ πρῶτον κα-
τὰ τὸ αψμδ'. σχεδὸν ὅλα ἔλαψαν εἰς ταύτην τὴν Νῆσον, ὥσταν ὅπου
διεδόθησαν ἢ εἰς πᾶσα ἄλλα μέρη, ὅπου ἐκτελεῖται παρομοίως ἡ ἰδία
ἑορτή, διὰ τὸ ἢ ἐγὼ ἔκρινα πρέπον, ἢ χρεὸς με νὰ τυπώσω τὸ δεύ-
τερον, ἰδίαις με ἀναλώμασι τὴν αὐτὴν ἀκολουθίαν, διὰ νὰ εὐρίσκηται ἢ
ἐδῶ εὐχερέστερον, ἢ διὰ νὰ ἐκτανθῇ περισσότερον ἢ εἰς ἄλλας τόπους ἁ-
μα δὲ νὰ συνοδεύσω ταύτην τὴν νέαν ἔκδοσιν με μίαν με προσφωνητικὴν
ἀφιέρωσιν εἰς τὴν Ὑμετέραν Θεοφιλίαν, καθὼς ἐγένον ὅτε ἢ τὸ πρῶ-
τον ἐτυπώθη ἀπὸ τὸν αὐτῆς Θεῶν Μακαρίτην Κύριον Νεόφυτον λεβέ-
νην, τὸν τότε ἀξιοπρεπῶς Ἀρχιερατεύοντα. Εἰς τὸτο, Θεοφιλέστατε
Πάτερ, με παρακινεῖ ὁ σεμνοπρεπὴς αὐτῆς ἱερὸς χαρακτήρ, ἡ γυναικίᾳ
ἢ Φιλάνθρωπος αὐτῆς προαιρετικὴ διάθεσις, τὸ μεταδοτικὸν αὐτῆς ἢ
συμπαθητικὸν πρὸς τὰς πόνητας, τὸ ἰλαρὸν αὐτῆς, τὸ πρᾶον, τὸ γα-
λήνιον, τὰ ὅποια εἶναι κατ' ἐξοχὴν τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς μεγαλόφρο-
νος ψυχῆς, ἢ ὠδιαθέτω αὐτῆς θελήσεως, δι' ὧν, ἢ διὰ πάσης ἄλλης
Θεοφιλῆς ἀρετῆς διιθύνει ἢ ποιμαίνει θεαρέτως ἢ αὐτῆς σοφωτάτη διά-
νοια τὸ αὐτῇ Θεόθεν ἐμπιστευθὲν λογικὸν ποίμνιον. Καὶ περὶ πλέον με
θαρρύνει ἡ ἐμψυχος αὐτῆς θερμότης ζήσις, ὅπῃ συνεχῶς ἔδειξεν εἰς
τὰς ἱερὰς αὐτῆς δεήσεις ἢ ἰκεσίας διὰ τὴν ἐπανάληψιν τῆς υἰείας με.
Δέξαιτο τοιγαρὲν εὐμῶνως ἡ ὑμέτερα Θεοφιλία ταύτην με τὴν προσφώ-
νησιν ὡς γόνυμα εὐληκρινὲς τῆς ἐμῆς πρὸς αὐτὴν εὐγνωμόνος εὐλαβείας
ἢ μὴ παύσοι το διηκεῶς τῶ λοιπῷ μνεῖαν ποιημένη ὑπὲρ ἐμῆ εἰς τὰς
ἱερὰς αὐτῆς τελετὰς ἢ δεήσεις πρὸς τὸν Πανάγαθον Κύριον.

Τῆς Ὑμετέρας Θεοφρονήτης Θεοφιλίας

Ἰποκλινέσατος ἢ ἐλάχιστος δῶλος

Εὐμανυὴλ ὁ Μόρμορης

ΘΕΟΦΙΛΕΣΤΑΤΕ ΔΕΣΠΟΤΑ
ΚΑΙ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΕ ΕΠΙΣΚΟΠΕ

ΑΓΙΕ ΚΥΘΗΡΩΝ ΚΥΡ

Ν Ε Ο Φ Υ Τ Ε.

Α" Αὐτὴν εὐχαρίστησιν δὲν ἐδυνήθηκα νὰ προσφέρω εἰς τὸ
περφυές, ἢ παραδόξον θαῦμα, ἢ εἰς τὴν ἐξαιρετικὴν εὐε-
ργεσίαν, ὅπῃ ἐδοκίμασα ἀπὸ τὴν Θαυματουργῶσαν Εἰκόνα
τῆς Θεομήτορος, τῆς ἐπονομαζομένης τῶν Μυρτιδίων, διὰ τὴν σχεδὸν
εἰπεῖν νεκρανάστασιν τῆς παμφιλτάτης με Πατρός, εἰμὶ μόνον ταύτην,
ἢ μόνον. νὰ δώσω δηλαδὴ εἰς τύπον τὴν εὐλαβητικὴν ἀκολουθίαν τῆς,
ἢ με τὸτο μόνον νὰ φανερώσω εἰς τὸν κόσμον τὴν χρεωτικὴν με εὐλά-
ρειαν πρὸς τὴν Ἀσπάρθων, ἢ τὸ ἐξαιρετικὸν χρεὸς, ὅπῃ ἔχω πρὸς
τὴν σεβασμίαν Θεοφιλίαν σας. Ἐπειδὴ ἢ μίαν τοιαύτην χάριν, ἢ
ὑπερφυσικὴν εὐεργεσίαν, μετὰ τὴν πανάγαθον ἢ μητρόθεν Δέσποι-
ναν, ἢ ἠπορῶ νὰ εἰπῶ, ἢ νὰ κηρύξω χωρὶς ἀμφιβολίας, πῶς τὴν
γνωρίζω βέβαια ἀπὸ τὰς εὐπροσδέκτας δεήσεις, ἢ θεοπειθῆς εὐχὰς
τῆς ὑμετέρας σεβασμιότητος. ἢ διὰ τὸτο ἔκρινα εὐλογον, ἢ δίκαιον
εἰς παρεμικρὰν ἀνταμιβὴν τῆς ἀπαραιτήτης με χρεὸς, ἢ τῆς θερ-
μῆς με εὐλαβείας, ὅπῃ προσφέρω εἰς τὸ ὑπεράξιόν σας ὑποκείμενον
νὰ ἀφιέρωσω εἰς τὸ σεβασμὶόν σας ὄνομα τὴν παρεῖσαν ἀκολουθίαν
τῶρα πρῶτον βαλμῶν ἀπὸ λόγου με εἰς τύπον, ὅχι μόνον διατίτῃ
ἱερὰ πρᾶγματα πρέπει νὰ ἀποδίδωνται εἰς πρόσωπα Θεοφιλῆ ἢ ἱε-
ραρχία

6
ρωμένα, ἀλλὰ πολλὰ μᾶλλον διὰ τὴν μὴ Φανῶ δλοτελῆς ἀγνώμων.
ἢ ἀχάριστος εἰς τὰς ἀμέτρους εὐεργετίας, ὅτῃ ἀπῆλαυσα ἀπὸ τὴν εὐ-
εργετικὴν σας ἢ πλεσιόδωρον δαΐθεσιν, ἢ ὠμόθυμον. Δὲν εἶναι ὁ-
μως χρεῖα νὰ παραστήσω ἐδῶ εἰς τὴν παραμικρὰν με ταύτην ἀφίε-
ρωσιν (καθὼς εἶναι συνήθεια) ἢ τὴν εὐγένειαν τῶν προγόνων σας,
ἢ τὴν χρηστότητα τῶν ἡθῶν σας, ἢ τὸν θεῖον ζῆλον, ὅτῃ δείχνετε
εἰς τὴν προνοητικὴν διοίκησιν τῆ ποιμνίης σας. διὰ τὰ αὐτὰ ἢ πολλὰ
ἄλλα σας πρετερήματα εἶναι τοῖς πᾶσι Φανερά, ἢ τὰ κρυπτά ἐ-
ναργῶς με ταῖς ἐκατόν τις γλώσσαις ἢ Φήμῃ. Δέξτε λοιπὸν Θεο-
Φιλέστατέ με Δέσποτα, ἢ Ἐπίσκοπε, τὴν ποταπὴν με ταύτην εὐ-
χαριστήριον προσφώνησιν, καὶ με νοητῶς προσπίπτοντά σοι ὡς δαψυ-
λίστα Εὐλόγησον.

Τῆς Ὑμετέρας ΘεοΦιλίας
Ἄλλας ταπεινός, ἢ ὑπόχρεως
Γεώργιος Καλὲτζης.

7
ΜΗΝΟΣ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ ΚΔ.

Μνήμην ἐπιτελῶμεν τῇ Φρικτῇ Θαύματος, τῆς Ὑπερυλογημένης
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκε, ἢ Ἀειπαρθένω Μαρίας, γεγονό-
τος ἐν τῇ πανσέπτῳ αὐτῆς Ναῷ τῶν Μυριδίων, ἐν τῇ
Νήσῳ Κυθήρων, ὅτε τὸν Παράλυτον ἤγειρε.

Ἐσπέρας ἐν τῇ μεγάλῃ Ἐσπερινῇ μετὰ τὸν Προσимиχόν, τὸ
Μακάριος ἀνὴρ, τὸ ἁ. Ἀντίφωνον. εἰς τὸ, Κύριε ἐκέ-
κραξα, ἰσῶμων σίχες ἢ. σιχηρὰ πρεσόμοια, ἢχος ἁ.

Ω' τῇ παραδόξῃ Θαύματος.

Ω' Τῇ παραδόξῃ Θαύματος, τῇ Φανόντος ἡμῖν ἐν τῇ μνήμῃ σή-
μερον, τῆς μόνης τὸν Ποιητὴν ἡμῶν ἢ Κύριον, τεκόντης ἀντι-
σποράς, ἀνεμνηνεύτως ἀρρήτως ὡς ἄνθρωπον, ἢ πόθῳ τὴν εὐσεβείας,
πρὸς εὐφροσύνην ἢ ἡχον ἐξῆρτον, ἢ πρὸς εὐωχίαν θεῖαν προσκαλῶντες
ἅπαντας, τῇ Παρθένῳ κραυγάζειν, χαῖρε πάντων ἢ ἀντίληψις.

Βαβαῖ τῶν σῶν θαυμασίων ἀγνή. ὅτι ἀνεδέχθη πηγὴ θαυματόβρυ-
τος, ὁ πάντεπτος ἢ τερπνός, ἢ θεῖος οἶκος σε. συνδράμωμεν ἐν πι-
στοί, ἢ χαρμολύνως οἱ πάντες ὁψώμεθα, τὸ μέγα ἢ θαυμαστόν, καὶ
ὑπερένδοξον ἔργον γεραίροντες, τῆς πανυπεράγνης Κόρης, τὸ λαμπρὸν
τεράσιον. ἦν πιστῶς προσκυνῶμεν. τὸν Παράλυτον γὰρ ἤγειρε.

Τὴν σὴν ὕμνῃσι μετέσασιν, Θεομήτορ Κόρη, ἁσωμάτων τάξεις τε, τὴν
δόξαν σε ἢ λαμπρότητα γεραίρεται. συμφώνως ἐν ἢ ἡμεῖς, πάντων
τὰ σίφῃ πιστῶς συγκροτῶμεν σοι, ἐν φόβῳ τε ἢ χαρᾷ, τὴν θαυματό-
βρυτον ταύτην πανήγυριν, τῆς σῆς πανενδόξῃ μνήμῃς, τεσσαρακονθῆ-
μερον, ἢ πιστῶς προσκυνῶμεν, τὴν πανσέβαστον Εἰκόνα σε.

Χαῖρε τῶν πιστῶν τὸ καύχημα, ὅτι σὺ ὑπέρχεις πάντων τῶν προσφύ-
γων σε, ἢ σκέπη τε ἢ ἐλπίς ἢ καταφύγιον. διὸ τιμῶμεν τὴν σὴν τεσ-
σαρα-

παρχονθήμερον πάντες ἔβριον, Παρθένε Μήτηρ Θεῶ, ἡ εὐφροσύνης
δοξάζομεν ἅπαντες, τὸ ὑπερφύες σε θαῦμα, ὅτι τὸν Παράλυτον, πο-
λυχρόνιον ὄντα, ὑγιὲς ὄλον ἐτέλεσας.

Ἐτερεα προσόμοια ἦχος ὁ αὐτός.

Τῶν Οὐρανίων ταυμάτων.

Τὼν Κυθηραίων ἡ Νήσος, σήμερον τέρεται ἐν τῇ μεγαλειότητι, ἡ
θαυμαστοποίη, τῆς πάντων Βασιλείας μητρὸς τῆ Θεῶ, ὅτι πηγὴ ἀ-
νεξάντλητος, νῦν ἐπεφάνθη ὁ Θεὸς ταύτης Ναός, ἱαμάτων τοῖς προ-
σερχέσθαι.

Δεῦτε πιστοὶ ἐπαζίως χάρας κροτήσωμεν, ἐν πίσει τε ἡ πόθῳ, τῇ
Παρθένῳ βοῶντες. χαῖρε ἡ ζωδόχος Θεῖα Πηγὴ, τὰς ἰάσεις ἡ βλύ-
ζουσα, τοῖς ἀδισάκτως αἰτῶσι, ἡ τῷ Ναῷ, τῷ πανσέπτῳ σε προσερχέσθαι.
Ρᾶθρα ἰάσεων βλύζεις τοῖς Κυθηραίοις ἀγνὴ, ἡ ἰπᾶτιν ὁδοδοξοῖς,
τοῖς πιστῶς σε τιμῶσι, ἡ πόθῳ προσίᾳ τῷ σῷ Ναῷ. ἡ γὰρ Πηγὴ
ἀνεξάντλητος, πάντων θαυμάτων ὑπάρχει ζωοποιός, ἡ Παράλυτον
συνέσφιγγε.

Ρητρεῦσα βρότειος γλῶσσα ἔτε μὴν αὔλος, ἀζίως τὰ σὰ Κόρη, δύνα-
ται μεγαλεῖα, ἀλλ' ἐν νῦν ὁλοφύχως πόθῳ πολλῷ, μακαρίζομεν ἅ-
χαρυντε, σὼν θαυμασιῶν τὴν ἄβυσσον οἱ πιστοὶ, ἡ τιμῶμεν τὴν Εἰκόνα σε.

Δόξα ἡ νῦν, ἦχος πλ. δ'.

Τίς μὴ θαυμάσει; τίς μὴ δοξάσει, Θεοτόκε ἀειπάρθου, τὰ πολ-
λὰ ἡ ὑπὲρ φύσιν σε τερατουργήματα; ἢ μόνον γὰρ Παράλυτον προσελ-
θόντα σοι πιστῶς, θαυμασιῶς ἰατρεύσας. ἀλλὰ ἡ νῦν ἡ πάντοτε, τοῖς
αἰτῶσί σε πόθῳ, τὰ αἰτήματα παρέχεις. διὸ ἄχαρυντε Θεόνυμφε δι-
χαρίζεις σε γεραίροντες, τὴν ἀνωτέραν τῶν Χερεβιμ, ἡ καθαρωτέραν
τῶν Σεραφίμ, ἀσυγκρίτως πόθῳ δέομεθα. τὴν σὴν βοήθειαν ἡμῶν
δώρησαι, ἡ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Παιδὸς, Φῶς Ἰλαρὸν, τὸ Προκαίμωνον τῆς ἡμέρας, ἡ τὰ Ἀναγνώσματα.

Γαῖσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εξηλθὼν Ἰακώβ ἀπὸ τῆ Φρέατος τῆ ὄρεως, ἡ ἐπορεύθη εἰς χαρὲν,
ἡ ἀπήντησε τόπων, ἡ ἐκοιμήθη ἐκεί. ἔδω γὰρ ὁ ἥλιος, ἡ ἔλαβεν ἀπὸ
τῶν

τῶν λίθων τὴν τόπῳ, ἡ ἔθηκε πρὸς κεφαλῆς αὐτῆ. ἡ ἐκοιμήθη ἐν τῷ
τόπῳ ἐκείνῳ, ἡ ἐκοιμήθη, ἡ ἰδὼ κλίμαξ ἐσηνεύθη ἐν τῇ γῇ, ἡ ἡ
κεφαλὴ ἀφικνεῖτο εἰς τὸν ἕρανόν, ἡ οἱ Ἄγγελοι τῆ Θεῶ ἀνέβαινον, ἡ
κατέβαινον ἐπ' αὐτήν. ὁ δὲ Κύριος ἐπέσεικτο ἐπ' αὐτῇ, ἡ εἶπον. ἐγὼ
ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ τῆ Πατρός σου, ἡ ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ, μὴ φοβῆ. ἡ γῇ
ἐφ' ἧς σὺ καθεύδεις ἐπ' αὐτῆς, σοὶ δώσω αὐτήν, ἡ τῷ σπέρματί σου. ἡ
ἔσται τὸ σπέρμα σου ὡς ὁ ἄμμος τῆς γῆς, ἡ πλατυθήσεται ἐπὶ θάλατ-
σαν, ἡ λίβαν, ἡ βορρᾶν ἡ ἐπὶ ἀνατολὰς, ἡ ἐκτελεσθήσονται ἐν σοὶ
πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, ἡ ἐν τῷ σπέρματί σου. ἡ ἰδὼ ἐγὼ μετὰ σοῦ
διαφυλάσσω σε ἐν τῇ ὁδῷ πάσῃ ἢ ἐὰν πορεύῃς, ἡ ἐπιστρέψω σε εἰς τὴν
γῇν ταύτην. ὅτι ἢ μὴ σε ἐγκαταλείπω, ἔως τῆ ποιήσω με πάντα ὅσα
ἐλάλησά σοι. ἡ ἐξηγέρθη Ἰακώβ ἐκ τῆ ὕπνης αὐτῆ, ἡ εἶπον. ὅτι ἔσε
Κύριος ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, ἐγὼ δὲ ἔκ ἤδεν. ἡ ἐφοβήθη, ἡ εἶπον. ὡς
Φοβερός ὁ τόπος ἔτος. ἔκ ἐς τὸτο, ἀλλ' ἡ οἶκος Θεῶ, ἡ αὐτὴ ἡ πύ-
λη τῆ Οὐρανοῦ.

Προφητείας Ἰεζεκιὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ε'σται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς οὐδόως, ἡ ἐπέκεινα, ποιήσονται οἱ Ἰερεῖς
ἐπὶ τὸ θυσιάζειν, τὰ ὁλοκαυτώματα ὑμῶν, ἡ τὰ τῆ Σωτηρίας ὑμῶν.
ἡ προσδέξομαι ὑμᾶς λέγει Κύριος Κύριος. ἡ ἐπέστρεψε με κατὰ τὴν
ὁδὸν τῆς πυλῆς τῶν ἁγίων τῆς ἐξωτερῆς, τῆς βλεπέσης κατὰ ἀνατολὰς,
ἡ αὐτὴ ἦν κεκλεισμένη. ἡ εἶπε Κύριος πρὸς με. ἡ πύλη αὕτη κεκλει-
σμένη ἔσται, ἔκ ἀνοιχθήσεται, ἡ ὑδεῖς ἢ μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς. ὅτι Κύ-
ριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ εἰσπελεύσεται δι' αὐτῆς, ἡ ἔσται κεκλεισμένη. διότι
ὁ ἡγόμενος ἔτος κάθηται ἐν αὐτῇ τῇ φαγεῖν ἄρτον. κατὰ τὴν ὁδὸν τῆ
Αἰλᾶμ τῆς πυλῆς εἰσπελεύσεται, ἡ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτῆς ἐξελεύσεται. ἡ
εἰσάγαγέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πυλῆς τῶν ἁγίων τῆς πρὸς βορρᾶν κα-
τάναντι τῆ οἴκου, ἡ εἶδον, ἡ ἰδὼ πλήρης δόξης ὁ οἶκος Κυρίου.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Η Σοφία ὠκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον, ἡ ὑπῆρξε ἐστὶς ἐπτά. ἔσφαξε
τὰ ἑαυτῆς θυμᾶτα, ἡ ἐκέρασεν εἰς κρατῆρα τὸν ἑαυτῆς οἶνον, ἡ ἡτοι-
μάσατο τὴν ἑαυτῆς τραπέζαν. ἀπέστειλε τὰς ἑαυτῆς δούλεις συγκαλεῖσαι
μετὰ

μετὰ ὑψηλῆς κερύγματος, ἐπὶ κρατῆρα λέγουσα· ὅς ἐσιν ἄφρων ἐκκλη-
νάτω πρὸς με. ἢ τοῖς ὀνδέσι φρωνῶν εἶπον· ἔλθετε Φάγετε τὸν ἐμὸν
ἄρτον, ἢ πίετε οἶνον ὃν κεέρακα ὑμῖν. ἀπολίπετε ἀφροσύνην, ἢ ζή-
σεθε· καὶ ζητήσατε φρόνησιν ἵνα βιώσγητε, ἢ κατορθώσητε σύνεσιν ὃν
γνώσει. ὁ παιδεύων κακὸς, λήψεται ἑαυτῷ ἀτιμίαν. ἐλέγχων δὲ τὸν ἄ-
σεβῆ μαμῆσεται ἑαυτὸν· οἱ γὰρ ἐλεγχοὶ τῷ ἀσεβεὶ μώλωπες αὐτῷ. μὴ
ἐλεγχε κακὸς, ἵνα μὴ μισήσωσί σε. ἐλεγχε σοφὸν, ἢ ἀγαπήσει σε. δι-
δο σοφῷ ἀφορμὴν, ἢ σοφώτερος ἔσται. γινώριζε δικαίῳ, ἢ προσθή-
τῃ δέχεσθαι. ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου, ἢ βελὴ ἀγίων σύνεσις. τὸ
δὲ γινώσκαι νόμον διανοίας ἐστὶν ἀγαθὸς· τέτρω γὰρ τῷ τρόπῳ πολλὴν ζή-
σεις χρόνον, ἢ προσεθήσεται σοι ἔτι ζωῆς.

Εἰς τὴν λιτὴν ἰδιόμελα, ἦχος β'.

ΜΕ'γα ἢ παράδοξον θαῦμα τοῖς πᾶσιν ἐπέλαμψε, τῆς Θεοτόκου ὁ
Ναός· ἐν τέτρω γὰρ προσερέχοντες ὃν πίσει ἀδισάκτω, τὰ αἰτήματα
λαμβάνομεν, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως. ἢ γὰρ χάρις κατέφικσε
τῆς Παναγῆς ὃν αὐτῷ· διὸ πάντες προσεείπωμεν. Δέσποινα ἀγνή τὸς
σε τιμῶντας ἢ ἐορτάζοντας, περιφράξει ἢ σκέπε, ἐκ παντοίων κινδύ-
νων, ἢ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ὁ αὐτός.

ΜΕ'γας ἦχος τῶν ἐορταζόντων πέφηνον, ἢ θαυματουργίᾳς ἀγνή, τῆς
πανσέπτῃς ἢ παντίμῃς σε Εἰκόνης· ὅτι τὸν παράλυτον ἤγειρε, καὶ
τὴν Νῆτον ταύτην περιέπει ἀπὸ παντοίων κινδύνων. διὸ πάντες πιστοὶ
ὃν Φωαῖς ἀγαλλιᾶσθαι, μεγαλύνομεν τὸ ὄνομά σε Δέσποινα, ἢ θα-
υρολογεῖμέν σε πᾶσαι αἱ γυνεαὶ τῶν πιστῶν.

Δόξα, ἢ νῦν. ἦχος πλ. β'.

Σήμερον συγκαλεῖται ἡμᾶς τὰς ὀμιλήσεις τῶν πιστῶν, ἢ πανέορτος
ἢ πανθαύματος πανήγυρις, τῆς παννυμνῆτα Θεομήτορος· δεῦτε ἔν Φι-
λέορτοι, ἢ Φιλόδελοι τῆς ἡμῶν Δεσποίνης, ἐορτάσωμεν ψαλμικῶς,
τὴν πάνσεπτον μεγαλουργίαν αὐτῆς, ἐπὶ τῇ θεῇ νεύσει τῇ χαριτοβρύ-
τῳ τῆς παντίμῃς αὐτῆς Εἰκόνης. ἴδε γὰρ οἱ προσερέχοντες πίσει ἢ πό-
θῳ πρὸς αὐτήν, κορέννυνται ἰάματα ψυχῶν τε ἢ σωμάτων· ἔ μόνον
γὰρ παράλυτον θαυμασίως συνέσφιγγεν, ἀλλὰ ἢ πᾶσαν αἰτῆσιν τοῖς
πᾶσι

πᾶσι χορηγεῖ. πάντες ἔν ἐκβοήσωμεν. Φύλαξον ἡμᾶς πανάχραντα
Θεοτόκε, ἐκ τῶν ἀθῶν βαρβάρων, ἢ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν εἶχον, εἰχηρὰ προσόμοια, ἦχος δ'.

Ἐδωκας σημείωσιν.

Δεῦτε νῦν Φιλέορτοι, δεῦτε πιστῶν πάντων σύλλογος, δεῦτε ἄσματος
μέλῳμεν, δεῦτε ἐπαινέσωμεν, μητρόθεον Κόρην, διάσσωμα πάντων,
δεῦτε συμψάλλωμεν θερμῶς, αὐτῆς τὰ θεῖα μεγαλουργήματα, ἢ πᾶ-
θῳ μελωδήσωμεν, τὸν ὕμνον τὸν Ἀρχαγγελικόν. Χαῖρε Νύμφη ἀ-
νύμφευτε, μετὰ σὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

εἰχ. Μνησθήσομαι τῆς ὀνόματός σε.

Τεσσαρακονθήμερον, τῆς παναγίας κοιμήσεως, τῆς Μητρὸς τῆς Θεοῦ
ἡμῶν, δεῦτε νῦν Φιλέορτοι, τιμῶμεν πάντες, ἐν πίσει ἢ πόθῳ, καὶ
εὐλαβεῖα προσεχῶς, αὐτῆς ὑμνήσωμεν τὰ θαυμάσια, ἢ πάντες προ-
σκυνήσωμεν, αὐτὴν τὴν πάντων Βασίλισσαν, ἢ σὺν φόβῳ βοήσωμεν χαῖ-
ρε θαῦμα παγκόσμιον. εἰχ. Τὸ πρόσωπόν σε λιτανεύουσιν.

Νῦν σε μακαρίζομεν, ἢ εὐλαβῶς προσκυνῶμεν σε, μετὰ φόβου ἢ πῆ-
σεως, θερμῶς μεγαλύνοντες, Θεομήτορ Κόρη, τὰ σὰ μεγαλεῖα, αἱ γε-
νεαὶ πᾶσαι πιστῶν· ὅτι παρέχεις θεῖα δωρήματα, τοῖς πόθῳ προσπί-
στοι, ἢ ἰατρεύεις νοσήματα, ἢ Παράλυτον ἤγειρας, τὸν πιστῶς προσελ-
θόντα σοι. Δόξα, ἢ νῦν. ἦχος πλ. α'.

Ω τῶν πολλῶν σε θαυμάτων ἀγνή· πῶς ταύτῃ τῇ τῶν Κυθηραίων
Νήτῳ, δέδωκας εἰς ἐπίσκεψιν τὴν θεῖαν σε Εἰκόνα· πηγὴ γὰρ θαυμά-
των τοῖς προσερέχουσιν ὑπάρχει. δι' ἧς ἡμῖν τὰς ἐνεργείας τὰς σὰς φα-
νεροῖς· ἢ γὰρ τὸν προσιόντα σοι Παράλυτον ποτὲ ζήτησεν τῇ ψυχῇ, λαμ-
πρῶς ἰατρεύσας, ἢ τὴν τῶν ἄρθρων ῥῆσιν δέδωκας αὐτῷ. ἀλλ' ἢ πᾶν-
τα τὰ πρὸς βοήθειαν ἡμῖν ἀπονέμεται, ἔ μόνον. αὐτὸν ὁ γιγνέμενος,
ἀλλὰ ἢ πάντας τὸς πίσει τε ἢ πόθῳ σοι προσερέχοντας, χαρίσμασιν
ἰάσεως πλετίζει. ὃν ἀνάγκαις γὰρ κατίδομεν, τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐναρ-
γῶς τὴν ἐπιχειρίαν σε, ἢ ἀνομβρίας αὐχμὸν, καθ' ἐκάστην θεραπείας·
διὸ ἢ οἱ καρδίαν ἡμῶν πρὸς τὸν πόθον σε ἀναφλέγονται, ἢ μετὰ πῆ-
σεως συναθροισθέντες τῷ σῷ Ναῷ, δοξαζόμεν τὰ μεγαλεῖα σε, ἢ πό-
θῳ δεῖ-

ὅς δὲ ὁμοῦ, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'.
Λαοὶ νῦν κροτήσωμεν, δεῦτε τὰς χεῖρας πιστῶς, καὶ ἄνωμεν ἄσματι τῇ
 Θεομήτορι, ἐν πόθῳ κραυγάζοντες· χαῖρε ἡ προσατία πάντων τῶν
 δομῶν· χαῖρε ἡ Σωτηρία τῶν τιμῶντων σε πόθῳ· χαῖρε ἡ τῷ Πα-
 ραλύτῳ τὴν Ἰασιν βραβεύσασα.

Εἰς τὸν ὁρθρον ἡ στυνῆθης στιχολογία.

Εἰς τὴν πρώτην στιχολογίαν Κάθισμα, ἦχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωτὴφ.

Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, δεῦτε θεάσασθε θερμῶς. θαῦμα παράδοξον
 καὶ γὰρ, σήμερον ἐλαμψεν ἡμῖν, ἐν τῇ πανσέπτῳ καὶ τεσσαρακονθήμερῳ,
 ἡμέρᾳ τῆς ἀγνῆς Θεᾶς κοιμήσεως, ἐν ἣ λαμπρῶς τελῶμεν τὴν πανήγυ-
 ριν, πᾶς ὁ λαὸς καὶ παῖδες τῶν Κυθηραίων· καὶ γὰρ Παράλυτον ἤγειρεν
 ἡ Θεοτόκος, ἐν τῷ ἀγίῳ τῶν Μυριτίδων Ναῷ αὐτῆς. Δίς.

Εἰς τὴν β'. στιχολογίαν Κάθισμα, ἦχος πλ. δ'.

Τὸ προσαθχόν.

Τὸν Ὁρθοδόξῳ πιστὸς σύλλογος Θεός, ἐν τῷ πανσέπτῳ σε Ναῷ
 Κόρη πανάχραντε, μετὰ πόθῳ προθύμως νῦν προσπελάζων, Παρθένε
 Μήτηρ Κυρίν κράζεις θερμῶς. ἐν ᾧ αὐτῆς καταδίκης τε καὶ ὁρῆς, τῆς
 μελλούσης Κολάσεως, λύτρωται πάντας τὰς πιστὰς, καὶ σωτηρίαν δώρησαι
 τοῖς πιστῶς προσκυνῶσι σε.

Εἰς τὸν Πολυέλεον Κάθισμα, ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Δαβιτικῶς νῦν οἱ πιστοὶ μελωδῶμεν, τὰ μεγαλῆσαι σε ἀγνή Θεοτόκε,
 καὶ μετὰ πόθῳ κράζοντες βοῶντες θερμῶς, ὅτι σὺ παρίστασαι ὡς παντά-
 νασσα Κόρη, ἐκ δεξιῶν πανάχραντε τῇ Τίμῃ καὶ Θεᾷ σε. διὸ μὴ παύσῃ πα-
 σὶ βοηθεῖν, τοῖς ἀνυμνοῦσι τὰ θεῖά σε θαύματα.

Οἱ ἀναβαθμοί. τὸ α'. Ἀντίφωνον τὸ δ'. ἦχος.

Προκείμενον ἦχος δ'. Μνησθήσομαι τῷ ὀνόματός σε.

τίχ. Ἀχέσον θυγάτερ καὶ ἴδε.

Εὐαγγέλιον.

Ὁ Ν'. Δόξα, καὶ νῦν· καὶ τὸ ἰδιόμελον, ἦχος β'.

Μεγα καὶ παράδοξον θαῦμα. Ζῆται εἰς τὴν λιτήν.

Εἴτα οἱ Κανόες, καὶ ὁ μὲν πρῶτος συνεθεὶς παρὰ τῷ πανοσιωτάτῃ καὶ Μελε-

τῷ Καλλοῖ· Καθήμεναι τῆς ἀγκαράνθου ἀγίας Μοῦσης, καὶ πρωτοσυγγέλου τῆς
 καθολικῆς τῇ Χριστῷ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, περιέχει τὰς ἐξήκοντα δυνατὰς κατὰ
 τὸν μέγαν Ἰωάννην τὸν Δαμασκηνόν, λέγουσιν εἰς τὴν Ὀκτῶνχον εἰς τὴν πλ. δ'. ἦ-
 χον, εἰς τὸν Ὁρθρον τῆς τετάρτης. Ὡδὴ θ'.

Ἡ Θεὰ κλίνη Σολομῶν, ἣν κυκλεῖσι δυνατοὶ νῦν ἐξήκοντα, ῥήσεις
 τῆς Θεᾶς γραφῆς. Οὐ καὶ ἀκροσιχίς.

Ἦμνον ἄδω σοι καινὸν Παρθένε Μαρία ἀγνή, Μελέτιος Καλλιωνᾶς.

Οἱ δὲ ἕτεροι συνετέθησαν παρὰ τῷ ῥηθῶντος Σωφρονίου Κυθηραίων.

Ὡδὴ, α'. ἦχος α'. Ὡδὴν ἐπινίκιον.

Ἰδὲ καὶ οἱ δυνατοί. Βάτον.

Τὴν ἡμέραν ἅπαντες πίσει καὶ πόθῳ, Μαρίαν τὴν ἀχραντον, Βάτον
 ἀκατάφλεκτον, ἣν εἶδε πάλαι Μωσῆς, καὶ ὡς Μητέρα τῇ Θεᾷ πάντες
 δοξάζομεν. Ῥάβδον.

Μαρία πανάχραντε Θεοκυῆτορ, σὲ Ῥάβδον γινώσκωμεν τὴν Ἀερω-
 νήτιδα. ἐβλάστησας γὰρ σαρκί, ἀνευ σπορᾶς τὸν Ἰησοῦν, καὶ σὲ δο-
 ξάζομεν. Στάμνον, καὶ Στήλην.

Νομὴν τὴν Φερέσβιον πᾶσι παρέχει, ἡ Στάμνος ἡ Φέρεσα μάννα
 τὸ βράνιον, Στήλην Φωτίζουσα Φῶς, τὸν Νέον Κόρη Ἰσραὴλ, διὸ σε δο-
 ξάζομεν. Πλατυτέραν Οὐρανῶν, καὶ Θρόνον.

Ὁ κύριος ἐδειξέ σε Πλατυτέραν, Οὐρανῶν πανάχραντε Θρόνον τε Χερσὶ
 βικόν. ἐν ᾧ αὐτὸς ὁ Χριστὸς ἐπανεπαύσατο. διὸ πιστῶς σε δοξάζομεν.

Νεφέλην, καὶ Αὐγὴν μουσικὴν.

Νεφέλῃ ὀλόφωτε σὺ Φωτισέ με, τὸν νῦν τὸν ἐν πάθειν ἡδονῶν σκοτε-
 μενον· ὡς γὰρ Αὐγὴ μουσική, Φέρεας τὸν ἥλιον Χριστόν, μεθ' ὃν σε
 δοξάζομεν. Ἀναοσαν.

Ἀνάκτων τὸ καύχημα Νύμφῃ τῇ Λόγῳ, αὐτὸς Φέετε Ἀνασσα δεῖξόν με
 ἀνώτερον, τῶν ἐν ἐμοὶ κραταιῶς βασιλευνόντων παθῶν, ἵνα δοξάζω σε.

Ἐτερος Καινὸν, Σωφρονίου Κυθηραίων. δ' ἡ ἀκροσιχίς.

Τὴν Μητέρα μελψώμεν ἀρετῇ τε λόγου.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ὡδὴν ἐπινίκιον.

Τὴν Θεῖαν παράσχῃ μοι Λογε Σοφίαν, ὑμνήσαι τὴν ἀχραντον, τὴν
 ἀρετήν.

ἀρεστῶς τετοκῆαν, σὲ τὸν ζωῆς χορηγόν, ἀνακηρύττειν τε πεισὶς τὰ μετὰ
γαλῆα αὐτῆς.

Ἦκέσθη ἐξαίτιον θαῦμα Παρθένε, Παράλυτος ἔρρωται ἐν τοῖς καθ' ἡ-
μας καιροῖς, ἡ ἤλατο ἀληθῶς, ὥσπερ δαρκῆς ὕμνων τὴν δι-
σπλαγχνικὴν αὐτῆς.

Ναῦ νῦν προσέλθετε τῆς Παναμώμης, οἱ νόσοις τρυχόμενοι, ἡ δεινῶς
σερέμενοι, δυνάμεων Φυσικῶν, ὅπως ὑγείαν ποθητὴν λάβετε πάν-
των κακῶν.

Μητέρα πανάπτερον γεγεννηκῆαν, Ὑῶν Θεῶ ἀναρχον, εὐφρομένους ἄνω-
μων, Ἰῶν χαρισμάτων πηγὴν· ῥέει γὰρ ῥῆθρα μουσικῶς πᾶσι τὴν ἵαριν.

Ἐτερος Κανὼν τῆ αὐτῆς, ἡχος β'. Ἐν βυθῷ κατέξευσέ ποτε.

Τὴν ἀχλὺν καθάρισον ἀγνὴ, τῆ νοός με Δέσποινα, ἡ καταλίμπου-
νον νῦν τὴν σκοτόμαιναν, ἡ τὸν ζόφον τῆς καρδίας με, σὺ διδῶσά μοι λό-
γον, ἡ τὸν λόγον τετοκῆα. ἵνα ἐν αἰνέσει χαίρων σε ὑμνήσω τὰ θαυμάσια.

Ἡ ἀγία τετοκῆα Θεὸν πάντων ἀγιώτατον, σὺ καθοδήγησον Κόρη τὸν
λόγον με, ἡ τὴν γλῶττιν κίνησον, μεγαλύνει εὐφροσύνως τὰ θαύμα-
τα, ἡ δοξολογῆται μόνην σε, τὴν Δέσποιναν τῆ σύμπαντος.

Θαυμασὸς ἡ λίαν εὐκλεὲς, δέδεικται Πανάχραντε, τῶν Μυρτιδίων ὁ
πάνσπετος οἶκός σε, εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα· ἐν αὐτῷ ἡ γὰρ πᾶσι τοῖς
προσπελάζεσι, βρύεις ἰαμάτων ἁφθονα χαρίσματα Θεόνυμφε.

Ολοφύχως ἡχθιμῶν πρὸς σέ, πάντες μετὰ πίσεως, τοῦ ἀνυμνήσω
τὰ θεῖα θαυμάσια, ἡ τὰ μεγαλῆα σε. διὸ ἄχραντε Θεοτόκε πᾶσιν
ἡμῖν, δώρησαι πταισμάτων ἡ πλημμελημάτων τὴν συγχώρησιν.

Καταβασία. Ἀνοιξω τὸ στόμα με

Ὡδὴ, γ'. Λίθον ἐν ἀπεδοκίμασαν.

Χαράν, ἡ σωτηρίαν.

Δεῦτε πάντες εὐφρομένωμεν, τὴν Χαράν τῆ Κόσμου, ὅτι σωτηρία
πᾶσιν ἐπέφάνθη, τοῖς πάλοι αἰχμαλώτοις ἀλόγοις ἐν πάθει, ἡ τὴν
ἀπάθειαν διδῶσα, ἅπαντας πεισὶς ἐσερέωσε. Παρθένον.

Ὡ Παρθενικὸν ἀπάνθησμα, τὸ τῆς παρθενίας καύχημα ἡ κλέος,
ἡ Μητέ-

ἡ Μητέρων δόξα· σὺ γὰρ τῆς Παρθενίας τὰ κλέερα πεφύλαξαι,
Χριστὸς ἐκ σὲ Κόρη τεθχῆς, ἅπαντας πεισὶς ἐσερέωσε.

Παράδεισον, Λιμένα.

Σὺ εἰ λογικὸς Παράδειτος, πάντες σε ὑμνήσω, Λιμὴν τῶν ἐν ζάλῃ
κληδονιζομένων, Θαλάσσης κυμαίνεσης τῆ βίᾳ πλωτῆρων τε. σώσω
Παρθένε τῶν δεινῶν, ἅπαντας πεισὶς ἡ σερέωσον. Σκηνὴν.

Ὁλος ἔβρανόθεν ἡλυθὼν ὁ Λόγος τοῖς κάτω, ἡ Σκηνὴν ἀγίαν ἡ κα-
θάραν εὐρώνησε, ὅπως ἐν σοὶ Παρθένε ἀρεστῶς κατῴκησον, ἔδοξας Ἰῶν
ἄνωθεν ἁπλῶν. σῶσόν με, διὸ ἡ σερέωσον. Κλίμακα.

Εἶδον Ἰακώβ σε Κλίμακα, ἔβρανῃ Παρθένε, δι' ἧς ἡ κατέβη ὁ Θεὸς Ἰῶν
ὅλων, ἡ σάρκα τὴν βροτείαν ἀρεστῶς προσέλειφε, ἡ καθηγιάσθη αὐ-
τῇ, ἡ τῷ Πατρὶ Φίλῃν κατέστησε. Κολυμβήθραν.

Κάθαριν ψυχῆς ἡ σώματος, δὸς καὶ μοὶ Παρθένε. σὺ γὰρ ἐκκαθά-
ρεις μολυσμὰς πταισμάτων, ὅτι Κολυμβήθρα σωτήριος δέκνυσαι, δι'
ἧς σωζόμεθα πεισὶς, ἡ Σωτηρίᾳ σερέεμεθα.

Ὁ αὐτός. Στερεωθήτω ἡ καρδία με.

Νῦν ἐπληρώθη ῥῆσις λέγουσα, Ἡσαῖε τότε ὡς ἔλαφος, χολὸς ἀ-
λείται. ἰδὲ γὰρ Παραλύτε ὡς ἔοικε, σφυρὰ διελύθησαν. ὄντος θαῦ-
μα παράδοξον.

Τὴν πρὸ τῆ τόκου Θεονύμφετον, ἐν δ' αὐτῷ τῷ τόκῳ πανάφθορον,
ἡ μετὰ τόκον ἀληθῶς, Ἀειπαρθενον ἅπαντες, ἀνυμνήσωμεν βοῶν-
τες, χαίρει κόσμος διάσωσμά.

Εὖα τὸ πρὶν κατάρας γέγονε, ἡ φθορᾶς αἰτία τοῖς ἅπασιν, σὺ δὲ
Παρθένε τηλευγῶς, εὐλογίας ἡ χάριτος, πέλαγός τε ἰαμάτων, καὶ
πηγὴ ἀνεξάντλητος.

Ῥῆσεις σε κλίνην Σολομόντειον, δυνατῶν κυκλόντων σε Πάναγνε, ἀ-
νακηρύττεισι Φαιδρῶς, ἐξ ἧς πᾶς προσερχόμενος, μετὰ πίσεως λαμ-
βάνει, αἰτήματων τὰ ἔπαθλα.

Ἄλλος, Τῆς πίσεως ἐν πέτερα.

Εὐχόμενος ἐν πνεύματι ἡ καρδίᾳ, ὁρῶν αὐτὸν τελέως ἰατρευθῆντα,
Παράλυτος ὑπάρχων πρὶν ὁ σὸς δαίλος, ἀγνὴ ἐδοξαζε, τὰ μεγαλῆα

τα, σύ μὲν εἰ βοήθεια κράζων Πανάχεαντε.

Ὁ πλεῖστος ὄχλος Κόρη τῶν Κυθηραίων, συνήχθη μετὰ πόθου ἐν τῷ Ναῷ σου, ὑμῶν καὶ μεγαλύνων ἀκαταπαύστως, τὴν θαυματουργίαν, ὅτι συνέσφιγξας, τὸν ποτὲ Παράλυτον, δόξα τῇ δόξῃ σου.

Μεγάλως ἐδοξάσθη ὁ Θεὸς οἶκος, ὁ σὸς Θεοκῆτορ τῶν Μυρτιδίων, ἐν ταύτῃ σου τῇ νήσῳ τῶν Κυθηραίων, ἐν κόσμῳ δὲ παντὶ μακαριεῖς σε. ἐν αὐτῷ γὰρ ἤγειρας τὸν Παράλυτον.

Καλῶς προεμνηύθης ἡ κολυμβήθρα, προβατικὴ ἡ πάλαι τῶν λαμάτων. πηγὴ γὰρ ἀνεδείχθης ὥστε ἐκείνη, ἤγειρε Παράλυτον, καὶ σὺ πανάχεαντε, σήμερον ἰάτρευσας νέον Παράλυτον.

Καταβασία. Τὸς σὸς ὑμνολόγους.

Κάθισμα, ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Κατεπλάγη εὐλαβῶς τῶν Κυθηραίων ὁ λαὸς, καὶ ἐλάμβανον εἰς νῦν, τῶν ἀκονῶτων δωρεῶν, πηγὴν σε εἶναι Θεόνυμφε καὶ Παρθένε, ἄνδρον, Παρθένον, καὶ πανάντιμον, πύλην κεκλησμένην Θεῷ ἡμῶν, καὶ ἱερὸν παλάτιον τῷ Λόγῳ, καὶ πλάσαι Πατὸς τῷ ὕψει, τῷ γονιθῆντος ἀνέματος δίχα, ἐκ τῆς νηδύος σου τῆς Θεόπαιδος.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Μαρία καθαρὸν, τῷ Σωτῆρι δοχεῖον, καὶ πάντων τῶν πιστῶν καύχημά τε τὸ Θεόν, συμφῶνως γεραίρομεν, εὐφριμέντες τὴν δόξαν σου. σὺ γὰρ πέφηνας τῶν ἀσθενούντων ἡ ἐλπίς. σὺ δὲ γέγονας ἀμαρτωλῶν Σωτήρ, καὶ πάντων βοήθεια.

Ὡδὴ δ'. Ἐν Πνεύματι προβλέπων.

Ἀσέρα.

Ἀνέτελλον ἐν κόσμῳ λαμπρότατος Ἀσὴρ, ἡ Παρθένος Μαριὰμ, ἐμφαίνουσα πιστοῖς, δικαιοσύνης τὸν ἥλιον Χριστὸν δεσπότην, καὶ καταυγάζουσα πόθῳ πάντας κραυγάζειν. δόξα σοι ἀγνὴ Θεοδόξασε.

Λυχίαν, Ὁδηγόν.

Ἰδε πάντες σε ἔγνωμον, Λυχίαν Φωτεινὴν, τὴν τὸ Φῶς ἀσεπάπτυσαν τὸ Θεόν τοῖς πιστοῖς, καὶ ὁδηγὸς Σωτηρίας σὺ ἀγνὴ ὑπάρχεις. διὸ πρὸς Φῶς ὁδήγησον καὶ μοι κράζειν, δόξα σοι ἀγνὴ Θεοδόξασε.

Νεφέλῃ

Νεφέλῃν ὁμβροτόκον.

Νεφέλῃν ὁμβροτόκον σὲ εἶδε Γεδεὼν, τὸν ὁμβρον τῆς χάριτος κατέχευσα Χριστὸν. ὁμβρησον ἐν τὴν καρδίαν μου ἐξηραμένην, καὶ σωτηρίαν δροσισόν μου τῷ βοᾷν σοι, δόξα σοι ἀγνὴ Θεοδόξασε.

Ὁρος κατὰσκιον.

Ὁρος τὸ κατὰσκιον ὃ εἶδον Ἀβραάμ, σὺ ὑπάρχεις Δέσποινα μητρόθεε ἀγνὴ, ἐσκιασμένη τῷ Πνεύματι τῷ ἁγίῳ. σκέπατον ἐν μετὰ τῇ σῇ χάριτι βοᾷν σοι, δόξα σοι ἀγνὴ Θεοδόξασε.

Ναὸν Θεοῦ.

Ναὸν ἡγιασμένον κηρύττομεν ἀγνὴ, ἐν ᾧ σαρκὶ κατώκισεν ὁ ὕψις Θεός, συνομιλήσας ἀνθρώποις. διὸ Παρθένε, ναὸν αὐτῷ καμὲ ποιήσον ἵνα κράζω, δόξα σοι ἀγνὴ Θεοδόξασε. Πύλην.

Πύλην σε κεκλησμένην εἶδον Ἰεζεκιήλ, δι' ἧς διήλθε Χριστὸς καὶ ὠφθῇ ἐν σαρκὶ, ἐσφραγισμένην φυλάσσας σε αὔθις Κόρη. διὸ καὶ Πύλην γεραίρομεν Σωτηρίας. δόξα σοι ἀγνὴ Θεοδόξασε.

Ὁ αὐτός. Ἐν Πνεύματι προβλέπων.

Ἀκρωτῶν Προφῆτε βοῶντος ὡς πῖσι, δόξα πάντα ἔσωθεν αὐτῆς τῆς θυγατρὸς, τῇ Βασιλείᾳ καὶ μόνῃ δυνάμει. αὐτὴ γὰρ ταύτην τῆς φύσεως ἀνωτέραν, καὶ ἁγιωτέραν εἰργάσατο.

Ναὸς τῶν Μυρτιδίων ἡμᾶς τὸς γιγνομένους, συγκαλεῖται σήμερον πάντεσσιν προσιθεῖς, τὴν πανδαισίαν πάντων τῶν χαρισμάτων, ψυχῆς ὁμῆτε καὶ σώματος δεῦτε, πάντες πνευματικῶς κατατρυφήσωμεν.

Μεγάλων χαρισμάτων βυθὸν σε ἀληθῶς, Χριστὸς ἐποίησατο γενόμενος ἐκ σου, ἄνθρωπος φύσει τέλειος, ἐδοκίμαται. διὸ πάντες ὁρδοδόξως ὁμολογῶμεν, Κυρίως Θεοτόκον καὶ Δέσποιναν.

Ἐχυστα παρρησίαν θρόνῳ τῷ σὲ Υἱῷ, Θεομήτορ ἀχραντε δυσώπησεν καὶ νῦν, τῷ λυτρωθῆναι παγίδων τῷ διαβόλῳ, ἡμᾶς τὸς πόθῳ τὰ σὰ ἐμμένοντας μεγαλεῖα, καὶ δοξολογώντας τὴν μνήμην σου.

Ἄλλος. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Ἠγάλλετο, εὐφροσύνως πιστῶς ὁ Θεόδωρος, ὁ πρῶτος Παράλυτος, ὁ δὲ ὁρῶν ἀξίεμενον, ἑαυτὸν τῆς χάριτος, καὶ δωρεᾶς τῆς θείας, ὑμνολογῶν

λογῶν τὴν εὐσπλαγχνίαν σου.

Τὸ θαῦμά σε καταπλήττει πιστῶν τὴν διάνοιαν, Θεομήτορ ἄχραντε. διὰ τὴν θείαν Εἰκόνα σε, πόθῳ ἀπαζόμενοι, σὲ μεγαλύνομεν, ταύτην προσκυνῶντες ἐκάστοτε.

Ὡς Φύλακα βοηθὸν καὶ ἐπίκωρον ἄχραντε, πάντες σε κεκτήμεθα, παντοίως ἐν περιστάσει, καὶ νῦν σοὶ προσπίπτοντες, ἐπικαλέμεθα, μὴ παρίδῃς ἡμᾶς κινδυνεύοντας.

Αὐμόφευτε ἡ Θεὸν σωματέμονον τέτοκᾷ, σῶσόν με Παράλυτον, γεγενημένον τοῖς πταίσμασι, καὶ τῶν μωλῶπων ἴασι, ψυχῆς καὶ σώματος, ὡς συμπαθεσάτη μοι δόρησάι.

Καταβασία. Τὴν ἀνεξιχνίασον.

Ὡδὴ, εἰ. Τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν.

Μητέρα Θεῶ.

Αὐμόφωτον πανάχραντον Μητέρα τῷ Θεῷ, πάντες οἱ πιστοὶ σὲ πόθῳ δοξάζομεν, καὶ μεγαλύνομεν τὸν τόκον σου. χαῖρε Μητὴρ Κυρίε, χαῖρε δεδοξασμένη. Θεῶμα μέγα.

Ρητρεύειν ἐδύναται γλῶττα ἕδωδς, βρότειος ἀγνὴ τὸ μέγιστον θαῦμά σε. τὸν ὑψιμέδοντα γὰρ τέτοκας, τὸν δόντα Σωτηρίαν πᾶσι τοῖς σὲ τιμῶσι. Θεμελίον, Ὁχιμα.

Θεμέθλον τῆς πίσεως καὶ Ὁχιμα μουσικόν, ἐν ᾧ Χριστὸς ὁ Βασιλεὺς ἀνέπαύσατο, καὶ τὴν ἡμῶν πίσιν ἐσερέωσε, κηρύττομένον σε πάντες ὑπερευλογημένη. Ἐλπίδα.

Ἐλπίς καὶ καταφύγιον ἀπάντων ἀσεβῶν, πέφυκας Παρθένε ἀγνὴ Θεοδόξασε. διὸ καὶ γὰρ βοῶ σοὶ ὁ πανάσωτος, σῶσόν με Κόρη σῶσον, τὸν σὸν ἀχρεῖον δέλον. Λετήρια.

Νοός με τὴν κατήφειαν ἐκδιώξον ἀγνὴ, ἀπέπλυνον τὸν ῥύπον τῆς συνειδήσεως. σὺ γὰρ Λετήρ ὑπάρχεις σωτήριος. ὦ γλυκυτάτη Κόρη, σῶσόν με τὸν σὸν δέλον. Δοχεῖον.

Εὐλογημένη Παναγνε Δοχεῖον καθαρὸν, τῷ πᾶσαν ἐν δρασὶ τὴν κτίσιν κατέχοντος, δοχεῖον καὶ μετὰ τῆς αὐτῆς χάριτος, ἔργασαι τὸν σὸν δέλον, ὦ Γλυκυτάτη Κόρη.

Ὁ αὐτὸς

Ὁ αὐτὸς Εἰρμός. Τὴν σὴν εἰρήνην.

Λυχνίαν σε γινώσκον Μαρία σεμνὴ, μετὰ λαμπαδίων χρυσοῦ τὴν ἐπτάφωτον. σοὶ γὰρ ἡ χάρις ἐπεσχίασε, Πνεύματος μυστηρίων ἐπτάκτινος καὶ θεία.

Ψεκάδα τὴν ἐράνιον ἐδέξω ἐν γαστρὶ, ἐπελεύσει Θεὸς Πνεύματος παρὰ Πατρός, καὶ σὰρξ ὁ Λόγος ἐχρημάτισε, καθ' ἡμᾶς ἀνευ ῥύπου, Παρθενομήτορ Κόρη.

Ὡς μέγα τὸ μυστήριον τῷ τόκῳ σε ἀγνὴ, ὄντως ἀκατάληπτον καὶ ἀνεμῆμελτον. Θεὸς ἀνθρώποις πεφάνερωται, ἐν δυσὶν ἑστίῃς, ἀτρέπτως ἀσυγχύτως.

Μυστήριον ἀνώτερον τῶν τῷ Θεῷ, τερασίων πάντων ἐν σοὶ πεφάνερωται. ὁ γὰρ ἐκ Πατρὸς Υἱὸς ἀμήτωρ, νῦν ἐκ σὲ ἀπάτωρ γοναῖται κατὰ σάρκα.

Ἄλλος. Μεσίτης Θεῶ.

Ρημάτων Φωνῶν, καὶ τῶν δακρύων Δέσποινα ὑπήκασας, τοῦ παρακαλῶντός σε, πίσει καὶ πόθῳ Παραλύτε ποτὲ, καὶ ταχέως τὴν ῥῶσιν αὐτῷ τελείως ἐνεμας.

Ἰδὼν ὁ λαὸς ὁ τῶν Κυθέρων Παναγνε τὸ μέγιστον, τῆς θαυματεργίας σου, πάντες τῷ Ναῷ σου νῦν προσερχόντες, εὐχαρίστως ἐν πίστει συμφῶνως σὲ δοξάζουσιν.

Ἀγαλλεταί νῦν, καὶ χορεύει μουσικῶς ἅπαν τὸ πλήρωμα, τῶν πιστῶν Πανάχραντε, ἐν τῇ πανευσήμερῳ πανηγύρει σου, τῆς σῆς μνήμης τιμῶντες τὴν τεοσαρακονθήμερον.

Λυτρεταί παστῶν ἀναγκῶν καὶ πειρασμῶν ἡ Νῆτος Δέσποινα, ἔχουσαι προσάτιν σε ἀρρώγων καὶ Φύλακα καὶ πρόμαχον, καὶ γεραίρει διό σε, λαμπρῶς τὴν ἐπιείκειαν. Καταβασία, Ἐξέρχαι τὰ σύμπαντα.

Ὡδὴ, εἰ. Τὸν Προφῆτην. Ἰωάνν.

Καθέδραν.

Μαχαρίζω σε ἀγνὴ, τὴν Καθέδραν τῷ Θεῷ, ἣν ἡγίασεν αὐτός, καθ' ἡμέρας ἐπὶ σὲ, παρέχεται τὴν σωτηρίαν τοῖς σὲ δοξάζοντι.

Καταφύγιον.

Ἀσμασι μελωδικοῖς, ἀνυμνεῖσθαι σε λαμπρῶς, τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ. Κατα-

Καταφύγιον τερπνόν, ἀπάντων γὰρ, πισῶν ὑπάρχεις τῶν δοξαζόντων σε.
Πηγὴν.

Ῥητορεῦσαι ἀτοναί, πᾶσα γλώσσα εὐπρεπής, μεγαλαΐσα ἀγνή. σὺ γὰρ
πέφυκας ἡμῖν, Πηγὴ ζωῆς, καὶ σωτηρίας τοῖς σὲ δοξάζουσι.

Τράπεζαν.

Ἰδὲ τέθηκεν ἡμῖν, ὁ τῆς κτίσεως Σωτὴρ, τὴν Μητέρα ἑαυτῆ, Τρά-
πεζαν ὡς μουσικὴν, ἐκτρέφουσαν, τῷ θεῷ ἄρτω τὰς προσιόντας πιστὰς.

Κρατῆρα.

Ἀνυμνήμων εὐσεβῶς τὴν Μητέρα τῷ Θεῷ, τὸν Κρατῆρα τῆς ζωῆς, τὸν
προχέοντα ἡμῖν, τὰ νάματα τῆς Σωτηρίας. ἦν προσκυνήσωμεν.

Μεσίτριαν.

Μεσιτείαν τῶν πισῶν ἔγνωμεν πρὸς τὸν Θεόν, τὴν πανάχραντον ἀγνήν.
ἦν καὶ προβαλλόμεθα, πρὸς τὸν Σωτῆρα τῷ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ αὐτὸς εἰμός. Τὸν Προφῆτην.

Ἐορτάσωμεν πιστοί, ἐορτὴν πάντως καὶ νῦν, τῆς Παρθένου καὶ ἀγνῆς, Βα-
σιλίσσης τῆς παντός. Ἰδωμεν γὰρ τὸν παρεμόνον συνεορτάζοντα.

Νίκην ἔσχικας σεμνὴ κατὰ νόσων Φαρτικῶν, ὡς τῷ μόνῳ ἱατρῷ, τῶν
σωμάτων καὶ ψυχῶν, ὑπάρχουσα, Μήτηρ καὶ παῖς. ὡς τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν.

Ἀπελύθησαν σφυρὰ, παραλύτῃ ἐκ Μητρὸς, τῇ ἰάσαντος Φρικτῶς, πα-
ρεμόνες ἡμᾶσι. δύναμις γὰρ τοῦ τυγχάνει τῇ ἐξουσίᾳ Μητρὸς.

Ῥητορεῖται ἐμφανῶς, ὁ γεραμμάτων ἀπειρος, καὶ κηρύττει ἀπασιν μεγα-
λαῖα τῆς Μητρὸς, ἐξαιτία τῆς Θεοτόκου λαβὼν τὴν ἴασιν.

Ἄλλος. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Σωτηρίας σφραγὶς Κόρη πέφυκας, Μήτηρ Ἀειπαρέθενε τοῖς προσπε-
λάζεσιν, ἀγνή τῷ θεῷ οἶκῳ σε, καὶ τιμῶσι πιστῶς τὴν Εἰκόνα σε.

Μονὴ γέγονας Κόρη ἀντίληψις, ταύτης σε τῆς Νήσου Θεὸν ὡς γονησα-
σα, καὶ ἀνομβρίας ἔλυσας, τὸν αὐχμὸν, καὶ τὴν γῆν κατεδρόσισας.

Ἀνηγέρθη ὁ πάνσεπτος οἶκός σε, πᾶναγενε Θεόνυμφε παρὰ τῶν δέλων
σε, καὶ ἐν αὐτῷ κατόκησας, καὶ πηγὰς ἀναβλύζεις ἰάσεων.

Λύτρωσόν με Παρθένε τὸν δαίμονα, πάσης περιστάσεως καὶ κατακρίσεως,
ἐχθρῶν ἐπεμβαινόντων μοι, καὶ κολάσεως ῥῦσαι τὸν δελόν σε.

Καταβασία. Τὴν Θεάν ταύτην.

Κοντά-

Κοντάκιον, ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τῇ Θεοτόκῳ οἱ πιστοὶ νῦν προσπελάσωμεν, ὡς χορηγῶσι τοῖς πιστοῖς
πᾶσιν ἰάματα, ἀναμέλποντες εὐφύμνια μετὰ πόθῳ. ἄλλ' ὡς ἡγεῖρας
παραλύτον Θεόνυμφε, ἀπὸ πάσης ἡμᾶς ῥῦσαι περιστάσεως, τὰς σοὶ
κράζοντας. χαῖρε δόξα παγκόσμιος. Ὁ Οἶκος.

Ἄγγελοι ἀοράτως, καὶ βροτῶν πᾶσα Φύσις, συμφώνως ἀνυμνήσωμεν
πάντες, τὴν πανθαύμασον Θεοτόκον ἀγνήν. πολλῶν γὰρ θαυμάτων
αὐτῆς πέφηνε. καὶ ταύτην χαρμονικῶς εὐφημήσωμεν, πιστὰς βοῶντες.

Χαῖρε Παρθένε Μήτηρ Κυρίε..

Χαῖρε ἀρχὴ Μυστηρίων Θεῶν.

Χαῖρε ἀνομβρίας αὐχμὸν καταπαύουσα.

Χαῖρε ἐναντίας ἐχθρῶν καταθραύουσα.

Χαῖρε, ὅτι τὸν παραλύτον καθυγείωσας λαμπρῶς.

Χαῖρε, ὅτι τῶν προσφύγων σε προσατεύεις ὠραγῶς.

Χαῖρε, ὅτι τῶν Κυθηραίων πέλεις καύχημα πάντων.

Χαῖρε παντὸς τοῦ κόσμου ὑπερμέγιστον θάμβος.

Χαῖρε, δι' ἧς ἡ χαρὰ ἐπέλαμψε.

Χαῖρε, δι' ἧς ἡ λύπη κατέπαυσε.

Χαῖρε ἀγνή ἀσθενῶν ἱατρεία.

Χαῖρε πάντων τῶν Πιστῶν Σωτηρία.

Χαῖρε δόξα παγκόσμιος.

Τῇ ΚΔ'. τῇ Σεπτεμβρίῳ Μηνὶ, ποιῶμεν ἐνθύμῳ τῇ θαύματι τῆς
ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου τῶν Μυρτιδίων ἐν τῇ Νήσῳ.

Κυθήρων, ὅτε τὸν Παραλύτον ἡγεῖρε.

Στίχ. Τέρας νεογόνον εὐλογῶ τῆς Παρθένου.

Ἐσφιγξε καὶ γὰρ νῦν μέλη παρεμμένα.

Εἰκάδι ἀμφὶ τετάρτῃ ἔρρωται Παραλύτος..

Ἐγερσκόμενος εἰς ταύτην τὴν νῆσον τῶν Κυθήρων ἕνας ἐρημότοπος.
λεγόμενος Μυρτιδία, (διὰ τὸ ὅλος δασομένος ἀπὸ μυρτιάς, καὶ ἀκατοί-
κητος, μόνον τὰ ζῶα τῶν ἀγροίκων ἐκεῖ ἐβοσκαν,) ἐπρατὼν ἐκεῖ κά-
ποιος.

ποιος εὐλαβὴς Χριστιανός. ἡ αὐτὸς ὁδηγηθεὶς ἀπὸ κάποιαν θεωρίαν ὅπως
 εἶδω εἰς τὸν ὕπνον τε, ἔχοντας περιστῆν εὐλάβειαν εἰς τὴν κυρίαν Θεο-
 τόκον, ἐπήγαυε συχνότερα εἰς αὐτὸν τὸν τόπον. ἡ σέκωντας ἐκεῖ, σο-
 χαζόμενος τῇ τόπῃ τὴν ἀγριότητα, ἤκουσε Φωνὴν ἀοράτως ὅπως τῇ ἔλε-
 γον. ἂν μὲ γυρεύῃς εἰδὼ σιμὰ εὐρίσκεις τὴν εἰκόνα με, ἡ εἶναι καιρὸς
 ὅπως ἦλθα, ἡ εὐρίσκομαι εἰδὼ, διὰ νὰ δώσω βοήθειαν ἐτέτε τῇ τόπῃ.
 Ἀκούοντας δὲ τὴν Φωνὴν ὁ εὐλαβὴς ἐκεῖνος Χριστιανός, ἡ εὐφρόμενος ἐν-
 θον καίχεθον, τάχα νὰ ἴδῃ ποῖος εἶναι ὅπως ὠμίλησε, ἡ μὴ θεωρῶντας
 πινὰ, ἔμενε περίφοβος. ἡ κάνωντας τὸ Σημεῖον τῇ τιμῇ Σταυρῷ εἶ-
 πε. Κύριε Κύριε Χριστέ βοήθει μοι. ἡ σὺ Κυρία με ἡ Δέσποινα ὅπως ἔ-
 χεις πολλὴν τὴν παρρησίαν πρὸς τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, μὴ ἀργήσης
 νὰ με Φανερώτῃς, ἂν εἶναι τὸ θέλημά σε, τὴν Φωνὴν ταύτην ὅπως ἤκου-
 σα, τί εἶναι. Καὶ θαρρῶντας πῶς ἡ Φωνὴ αὕτη ἦτον διὰ καλόν, πα-
 ραμερίζοντας ὀλίγον ὥσάν νὰ ἐγύρευε τὸ ποθέμενον, θεωρεῖ μέσα εἰς
 μίαν μυρτίαν μίαν Εἰκόνα τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου·
 ἡ Ἀειπαρθένου Μαρίας. Εὐθὺς ὅπως τὴν εἶδω, ἔλαβε μεγάλην χα-
 ράν, ἡ ἐγνώρισε, πῶς ἡ Φωνὴ ὅπως ἤκουσε ἦτον ἀπὸ τὴν ὑπεραγίαν Θεο-
 τόκον, ἡ τὸν ὁδηγήσων ἐκεῖ διὰ νὰ εὐρῇ αὐτὴν τὴν ἀγίαν Εἰκόνα. "Επε-
 σε λοιπὸν ἡ τὴν ἐπροσκύνητε, ἡ μετὰ δακρύων ἡ εὐχαριστιῶν τὴν ἡ-
 σπάδῃ. ἡ θάνατο δὲ πολλὴν εὐωδίαν θυμιαμάτων εἰς τὸν τόπον ἐκεί-
 νον. Εὐθὺς λοιπὸν βοηθέμενος ἀπὸ τὴν Θεομητορικὴν δύναμιν, ἄρ-
 χισε ἡ ἐκοπτε τὸ δάσος. ἡ καθάρισας τὸν τόπον ἐκεῖνον κατὰ τὸ
 δυνατόν τε, ἐκτίσων ἐκεῖ μικρὸν Ναὸν τῆς Θεοτόκου, ἡ ἔθεσεν εἰς αὐτὸν
 τὴν ῥηθῆσαν ἀγίαν Εἰκόνα, ἡ τὴν ἐπωνόμασε Μυρτιδιότισσαν, ὥσάν
 ὅπως τὴν εὐρῶ εἰς ταῖς μυρτίαις. ἡ ἐτῆζι ὁ τόπος ἐκεῖνος μέχρι τῆς σή-
 μερον λέγεται μυρτιδία, διὰ τὴν ἀφορμὴν τῇ παλαιῇ ἐκείνῃ δάσος.
 Ἐκάμε δὲ ἡ αὐτὸς μικρὸν κελλῖον, ἡ γενόμενος μοναχὸς ἐκατοίκησεν
 ἐκεῖ, λατρεύωντας μετὰ πάτης εὐλαβείας πάντοτε αὐτὴν τὴν ἀγίαν
 ἡ θαυμαστὴν εἰκόνα. Ἀπὸ ὀλίγον εἰς ὀλίγον ἐκαθάρισε τὸ μυρτερόν ἐ-
 κείνο δάσος, ἐπλάτυνον ἡ Φήμη, ἡ ἡ εὐλάβεια τῶν Χριστιανῶν, ἡ ἐπρο-
 σέχασι συνεχῶς με πολλὰς ἐλεημοσύνας εἰς προσκύνησιν τῆς ἱερᾶς
 αὐτῆς

αὐτῆς εἰκόνης, ἡ πολλὰ θαύματα ἔκαμν εἰς δόξας ἐπρόσρεζαν με εὐλά-
 βειαν ἡ πίσιν, εἰς τόσον ὅπως ἐξαπλώθῃ ἡ δόξα τῆς εἰς ὅλον τὸν Κόσμον.
 Ἀποθανόντος δὲ αὐτῇ, ἔμενον ὕστερα κάποιος μοναχὸς εὐλαβὴς Λεόντιος
 ὀνομαζόμενος. ὁ ὁποῖος ἠύξησε τὸν αὐτὸν ναὸν, ἡ τὰ κελλῖα, ἡ ἐκατά-
 σῃσε Μοναστήριον.

Κάποιος εὐλαβὴς ἀπὸ τῆς χωρικῆς ὀνομαζόμενος Θεόδωρος Κερμανιὸς
 ἔχοντας ξεχωριστὴν εὐλάβειαν εἰς αὐτὴν τὴν ἀγιοτάτην ἡ θαυμασιωτά-
 τιν εἰκόνα, ἔξω ἀπὸ ταῖς ἄλλαις Λειτουργίαις, ἡ πανηγύρεις ὅπως ἔκανον
 εἰς αὐτὸ τὸ Μοναστήριον, εἶχε συνήθειαν, ἡ ἐπερνεν ὅλους τε τῆς συγγενῆς,
 ἡ Φίλους, ἡ ἐπήγαυεν ὕστερα ἀπὸ τῷ κοίμησιν τῆς Θεοτόκου σαράντα ἡ-
 μέρας, ὅπως εἶναι Ἡ ΚΔ' τῆς Σεπτεμβρίου, ἡ ἔκαναν με εὐλάβειαν λει-
 τουργίαν, ἡ μεγάλην πανήγυριν ἐκεῖ. ἡ ἀπὸ τότε ἐσημειώθῃ ἡ αὐτὴ ἐορ-
 • τή, νὰ γίνεθ ἡ εἰς ὅλην τὴν Νῆσον.

"Ετυχε μετὰ καιρὸν, ἡ σφοδρῶς ἀδενήσας ὁ αὐτὸς Θεόδωρος ἐκατε-
 σάθῃ Παράλυτος, ἡ ἐκατέχευτο εἰς τὸν κράββατον χρόνους πολλὰς. ἀ-
 γκαλὰ ἡ αὐτὸς κατὰ τὸν καιρὸν διὰ τὴν δεινὴν αὐτῇ ἀδένειαν δὲν εἶδυνετο
 νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν συνηθισμένην τε ἐορτήν, ἐπεμπων ὅμως πάντοτε τὰ παι-
 διά τε, ἡ τῆς συγγενῆς τε, ἡ ἔκαναν εὐλαβῶς τὴν πανήγυριν με ἐλεημο-
 σύνην πλεσιοπάροχον εἰς τὸ Μοναστήριον. Ἡ πίσις αὐτῇ ἡ εὐλάβεια δὲν
 ὠλιγόρευσε ποτε, μόνον ἡ μακρόθω ἀπὸ τὴν κλίνην τε μετὰ δακρύων προ-
 σευχόμενος ἔλεγε Κυρία με μυρτιδιότισσα ἐλεῆσθαι ἡ ἐμένα τὸν ἁμαρτωλὸν
 ἐσὺ ὅπως εἶσαι ἡ βοήθεια τῶν ἀβοηθήτων, ἡ καταφυγὴ ἡ ἐπίσκεψις ἐκεί-
 νων ὅπως σὲ ἐπικαλῶνται, ἡ σκέπη ἡ προστασία, ἐκείνων ὅπως σὲ παρακαλῶ-
 σι, βοήθητον καί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ, ἡ ἀναζῶ δέλω σε, ἡ ἀζιώσόν με τῆς
 ποθεμένης υγείας, νὰ ἔλθω σωματικῶς καὶ τὸν ἐρχόμενον χρόνον πρὶν
 τελείωσῃ ἡ ζωὴ με, νὰ προσκυνήσω τὴν ἀγίαν σε εἰκόνα. Ταῦτα ἡ ἄλλα
 περισσότερα λόγια εὐλαβείας ἔλεγε μετὰ δακρύων ὁ αὐτὸς Θεόδωρος κά-
 θε χρόνον, ἡ πάντοτε ἐδόξαζε, ἡ ἔκατε τὴν ἐορτήν κατὰ τὴν συνήθειαν.
 Μετὰ δὲ χρόνους ὅπως ἦτον ἐτῆζι παράλυτος, φθάνοντας ὁ καιρὸς τῆς συ-
 νηθισμένης ἐορτῆς, ἀφ' οὗ ἐγένεν ἡ χρεαζόμενη ἐτοιμασία νὰ κινήσῃ ὅλοι
 κράζει ὁ αὐτὸς Θεόδωρος τὰ παιδιά τε, ἡ λέγει των κλαίωντας. Ἀδελ-

Φοί ἢ τέχνα, Φίλοι ἢ συγγονεῖς, ἐγὼ βλέπω τὸν ἑαυτὸν με εἰς τέτην
 τὴν πολυχρόνιον, ἢ πολύπονον παραλυσίαν, ἢ τρόπος ἰατρείας δὲν εὐ-
 ρίσκεται εἰς ἐμένα. λοιπὸν παρακαλῶτας νὰ ἐτοιμάσετε κραββατον διὰ
 νὰ με ἀσυχώσετε νὰ με πάρετε, καὶ νὰ με τὴν ὀφθαλμὸς με νὰ ἰδῶ, καὶ
 νὰ προσκυνήσω τὴν ἀγίαν εἰκόνα τῆς κυρίας με τῆς Μυρτιδιότισσας, ἵ-
 σως κάμη εὐσπλαγχνίαν ἢ εἰς ἐμένα τὸν ἄθλιον, καθὼς κάνει εἰς ὅλους
 ὅπῃ τὴν ἐπικαλῶνται. Αὐτοὶ δὲ ἀκούοντες τέτοια λυπηρὰ λόγια, πί-
 σεως εὐλαβείας ἢ κατανύξεως γέμοντα, ἠτοίμασαν τὸν κραββατὸν, ἢ
 τὸν ἐπῆραν ὑπὸ τεσσάρων αἰρόμενον. ἢ φέροντες τὸν εἰς τὸν ναὸν
 τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν τῶν Μυρτιδιῶν, τὸν ἔθεσαν καθὼς
 ἐζητήσαν ἔμπροσθεν τῆς σεβαστίας εἰκόνης. Φθάσας ἐκεῖ, εὐθὺς ἀ-
 συκώωντας τὰ ὀμμάτια τε πρὸς τὴν Θεοτόκον, εὐλαβῶς κλαίοντας
 ἔλεγε· Κυρία με ἢ Δέσποινα, Βατίλισσα τῆ Οὐρανῆ ἢ τῆς γῆς, ἐσὺ
 εἶσαι ἡ προφητευμένη Κόρη, ὅπῃ ἐγέννησες τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν
 Χριστὸν τὸν μονογενῆ Υἱόν, ἢ Λόγον τῆ Θεῆ τῆ ζώντος, ἢ Ἀειπάρ-
 θενος ἑμένας, ἢ ἔλαβες τόσῃ χάριν, ὅπῃ ἐγενεῖς Μητέρα τῆ Θεῆ τῆ
 ὑψίστης, τὸν ὅποιον κρατῶντας ὡς βρέφος εἰς τὰς ἀγκάλας σε ἔχεις τόσῃ
 ἐξουσίαν ἢ τὸ θέλειν, ἢ τὸ δύνασθαι, νὰ δίδῃς κάθε χάριν ὅπῃ σε ζητή-
 σαν, ὡς ἂν ὅπῃ ἔχεις εἰς τὰς χεῖράς σε τὴν αἰτίαν πασῶν τῶν χαρίτων.
 Ἐσὺ λοιπὸν ὅπῃ εἶσαι ἡ βοήθεια τῶν ἀβοηθήτων, τῶν ἐρρανῶν ἢ προ-
 ρασία, τῶν ἀσθενῶν ἢ ἰατρεία, τῶν θλιβομένων ἢ παρηγορία, τῶν κινδύ-
 νουόντων ἢ Σωτηρία, κάμει ἔλεος ἢ εἰς ἐμένα, μεσίτευσαι εἰς τὸν πολυεὐ-
 σπλαγχνον μονογενῆ σε Υἱόν, νὰ ἐλεήσῃ ἐμένα τὸν ἁμαρτωλόν. ἢ καθὼς
 πολλὰς ἀσθενεῖς ἰάτρευσε, πολλὰς νεκρὰς ἀνέστησε, ἢ παραλύτας ἀνῶρ-
 θωσε μόνον με τὸν θεϊκόν τε λόγον, ὅταν ἦτον εἰς τὸν Κόσμον, ἔως νὰ
 κάμῃ ἢ εἰς ἐμένα τὸν ταπεινόν. Σήμερον ὅπῃ πανηγυρίζομεν οἱ ἁμαρ-
 τωλοὶ τὴν τεσσαρακονθήμερον ἐνθύμησιν τῆς ἀγίας σε κοιμήσεως, δεῖξαι
 τὰ ἐλέη σε, δεῖξαι τὴν δυνατείαν σε εἰς ἐμένα, καθὼς ἢ εἰς ἄλλους πολ-
 λὰς ἔδειξες εἰς τέτην τὴν ἀγίαν ἡμέραν. πολλὰ γὰρ ἰσχύει δέσεις μη-
 τρὸς πρὸς εὐμένειαν δεσπότη. μὴ με παρίδῃς τὰ δάκρυα, μή με παρα-
 βλέψῃς τὰς σναγμὰς, σπλαγχνίσθητι τὸ βάρεός τῆς μακρᾶς με ἀσθε-
 νείας.

νείας, τὰς μεγάλους ἢ ἀνυπομονήτας πόνας. μὴ ἀλωῖσῃς τὰ ἀπὸ νεό-
 τήτός με ἁμαρτήματα τὴν ἀπειρὸν σε ἀγαθότητα, ἀλλὰ χάρισά μοι
 τὴν ζητεμένην ἢ ποθεμένην υἱείαν. Οἱ συναθροισθέντες ἀκούοντες τέ-
 τοια παρακαλεστικὰ λόγια ὅπῃ μετὰ δακρύων ἔλεγον ὁ παράλυτος Θεό-
 δωρος, ὅλοι ἐκλαυσαν, ἢ ἐπαρακαλῶσαν διὰ τὴν βοήθειάν τε. Κατὰ τὴν
 τάξιν, ἢ Ἱερᾶς ἢ Λαϊκοὶ ἐψάλλαν τὴν Ἀκολουθίαν τῆ Ἑσπερινῆ, καὶ
 τῆ Ὁρθρῆς τῆς κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, ἢ ψάλλοντες τὸν Κανόνα εἰς τὸν
 Ὁρθρον, εὐγῆκον ἕνας ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν διὰ κάποιαν ἀνάγκην, ἢ γυ-
 ρίζοντας μετὰ βίας εἶπον εἰς ἐκείνης ὅπῃ ἦτον εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. νὰ
 ἡξέυρετε ἀδελφοί, πῶς με ἐφάνηκε νὰ ἦχεσα πολλὰ λαὸν Ταραχὴν, ἢ θό-
 ρον πρὸς τὸ μέρος τῆς θαλάσσης, ὡς ἂν νὰ ἔρχοντα πρὸς ἐδῶθεν. οἱ
 δὲ ἀκούσαντες ἐφοβήθησαν, ἐπεὶ ἢ τὸ Μοναστήριον εὐρίσκεται σιμὰ εἰς
 τὴν θάλασσαν, ἢ συχνὰ ἐπειράζετο ἀπὸ τὴν κερσάρους, μάλιστα ἀπ' αὐ-
 τὴν τὴν εἰράτην εὐγένειαν ἢ ἔκαναν πολλὰς σκλάβας ἀπὸ τὰ περίγυρα
 χωρία. Εὐγῆκας ἢ ἄλλοι νὰ βεβαιωθῇ τὰ λεγόμενα, ἢ γυρίζοντες
 εἶπαν ἢ αὐτοὶ τὰ ὅμοια, ἢ ὅτι αὐτὴ ἡ ταραχὴ δὲν εἶναι ἄλλο, πα-
 ρὰ βαρβάρων ἐπιδρομῇ ὅπῃ ἔρχοντα νὰ μᾶς σκλαβώσιν. Ἀκέσαν-
 τες οἱ ἐπίλοιποι, ἔφυγαν ὅλοι, ἢ ἀφῆσαν τὴν Ἀκολουθίαν, ἢ ἀ-
 πὸ τὸν φόβον ἄλλοι ἐπίαταν τὰ βενὰ, ἄλλοι τὴν εἰράτην, ἄλλοι ἐ-
 κρύφθησαν εἰς τὰ κλαδιά, ἢ ἐπάσχισαν ὅλοι νὰ φυλαχθῇ ἀπὸ τέτοιον
 κίνδυνον. Ἦτον νύκτα ἀκόμη ἢ δὲν ἔβλεπαν τίποτε. ὁ παράλυτος
 Θεόδωρος ὡς ἂν ὅπῃ δὲν ἐδύνετο νὰ Φύγῃ, ἀπαραιτήθῃ ἀπὸ ὅλους ὡς νε-
 κρὸς εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ἢ ἔσεκον ἐκεῖ περίλυπος, ἢ καταφρονεμένος
 ὡς ἂν νὰ μὴν εἶχε ἔτε τέχνα, ἔτε ἄλλας συγγονεῖς ἢ καὶ τινὰς δὲν τοῦ
 ὠμίλητον, ἀλλὰ ἐβιάζονταν ποῖος νὰ Φύγῃ προτιότερα ἀπὸ τὸν ἄλλον,
 ἢ δὲν τῆ ἀνήγγειλαν τὴν αἰτίαν, μόνον ὅπῃ ἦχεσε τὴν σύγχυσιν τῆς
 Φυγῆς αὐτῶν. Φοβόμενος ἢ δειλιῶντας ὡς ἂν ἀπελπισμένους ἀπὸ κάθε
 ἀνθρωπίνῃ βοήθειαν, προσευχόμενος εἶπε μετὰ δακρύων μεγαλοφώ-
 νως. Ὡ παρθονομήτορ Μαρία Θεοτόκε, Δέσποινα τῆ κόσμου ἢ ἐλπίδα
 ἐμῆ τῆ δυσυχισμένης, ἰδὲ πάντες ἔφυγον, ἢ ἐμὲ μόνον ἀφῆκαν, ἢ ἀ-
 πέριψάν με ἀβοήθητον. διὰ τῆτο παρακαλῶ τὴν ἀγίαν σε χάριν νὰ
 με βοή-

μὲ βοήθησιν, ἢ νὰ μὲ σχεπάσῃς ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν πτερύγων σου, νὰ
 Φύγω ἀπὸ τὰ ἀσπλαγχνα χέρια τῶν ἀθέων βαρβάρων. Ταῦτα λέγων
 τας μετὰ δακρύων θερμῶν, τὸ ἐφάνη ὡς ἂν νὰ τὸ εἶπε τινὰς, ἀτυχῶσα
 ἡ σὺ, Φεῦγε. ἡ ἔτις, ὡς τὸ θαύματος, ἐπέρασεν ἀπὸ τὴν ἀθύρμην
 τε, πῶς ἦτον ἀσθονὴς, ἡ παράλυτος, ἡ ὀλίγον κατ' ὀλίγον σαλεύων
 τας ἀπὸ τὸν κράββατον, ὅτε ἐκείτετο, ἄρχισε ἡ ἔτρεχε Φεύγωντας.
 ἡ σπερδάζωντας νὰ Φθάσῃ τὴς αἰῶνος ὅπῃ ἐφυγαν, ἡ μόνωντας ἐξεση-
 κός, τὸ ἐφαίνετο τὸ πρᾶγμα ὡς ἂν ὄνειρον. Εἰς τὸ διάστημα δὲ τῶν γωνο-
 μόνων ἐφθασεν ἡ ἡμέρα. ἡ ὁ αὐτὸς Θεόδωρος μὴ βλέπωντας τινὰ ἔτα
 ἀπὸ τὴς βαρβάρους ὅπῃ ἔλεγον, ἔτε ἀπὸ τὴς Χρυσιανῆς, ὅπῃ ἦλθον εἰς
 τὴν Ἐκκλησίαν, ἔσεκε μὲ λογισμόν, ἡ γνωρίζωντας τὸν ἑαυτὸν τε ὑγίη.
 ὡς ἂν νὰ μὴν εἶχε ποτὲ καμμίαν ἀσθονεῖαν ἀπερασμόνην, κατενόησε τέ-
 λος πάντων, ἡ ἐγνώρισε τὴν θαυμασὴν ἡ ἀπροσδόκητον βοήθειαν ἡ ἰα-
 τρείαν, ὅπῃ ἡ Δέσποινα ἡ Κυρία τὴ κόσμῳ ἔκαμιν εἰς αὐτόν. ἡ ἀπὸ τὴν
 πολλὴν χαρὰν ὅπῃ ἔλαβον, ἄρχισε ἡ ἔλεγε πολλὴν ὥραν τὸ, Κύριε ἐ-
 λέησον, Κύριε ἐλέησον. Δοξάζω σε Θεέ μου. δοξάζω σε Παναγία μου.
 δοξάζω Δέσποινά μου τὴν εὐσπλαγχνίαν σου. δοξάζω Κυρία μου τὴν ἐλεη-
 μοσύνην σου. εὐχαριστῶ ἀμέτρως Μυρτιδιότισσά μου χαριτωμένη τὸ ὄνομά
 σε τὸ ἅγιον, εἰς τὴν μεγάλην ἡ ὑπερθαύμασον βοήθειαν, ὅπῃ εἰς ἐμένα
 τὸν ἀμαρτωλὸν ἡ ἀνάξιον δούλον σου ἔδωκες. ἐπειδὴ ἡ γνωρίζω τὸν ἑαυ-
 τὸν μου ὅλον ὑγίη ὁ πρὸ ὀλίγου ἀσθονὴς ἡ παράλυτος. Ἐπειτα ἐφώνα-
 ζε τὴς συγγενεῖς τε, ἡ ἔλεγε. παιδιὰ μου, συγγενεῖς μου ἡ φίλοι Χρυσια-
 νοί, ἐλάτε νὰ εὐχαριστήσωμεν τὴν Μυρτιδιότισσαν, νὰ δοξολογήσωμεν τὸ
 ἅγιόν της ὄνομα, ἡ μὴν φοβᾶσθε. διὰ τὸ ἐδῶ δὲν εἶναι ἐχθροὶ βάρβαροι
 ὅπῃ ἐλογιάζετε, μόνον νὰ ἐλθῇτε νὰ Φερίζετε τὸ ἐξαίσιον θαῦμα, ὅπῃ ἔ-
 καμιν εἰς ἐμένα, νὰ δοξάσωμεν τὴν χάριν της. Αὐτοὶ δὲ ἀκούοντες ταῖς
 Φωναῖς, ἀπὸ τὸν φόβον τὴς λογιᾶζοντες νὰ εἶναι ἀπὸ τὴς ἐχθρῆς, ἡ
 Φωνάζουσι διὰ νὰ τὴς ἐξαπατήσῃν, ἄλλοι μὲ περισσότερον φόβον ἐκρύ-
 πτενταν εἰς τὰ βαθύτερα μέρη τῆς δάσους, ἡ ἄλλοι ἐφευγαν τρέχοντες
 περισσότερον. ὁ δὲ Θεόδωρος μὲ μεγαλῆτερην Φωνὴν ἔλεγον. ἐλάτε παι-
 διὰ μου, κράζωντας καθ' ἕνα κατὰ τὸ ὄνομά τε, ἡ λέγωντας. ἐγὼ εἰ-

καὶ ὁ πατέρας σας, ὅπῃ εἶμεν παράλυτος, ἡ ἡ Κυρία μας μὲ ἰατρεύετε,
 ἡ σιμώσετε χωρὶς φόβον νὰ εὐχαριστήσωμεν τὴν χάριν της. Ἀκούοντες
 ἔν τινες τὴν Φωνήν τε, ἡ γνωρίζοντες τὴν, ἡ μὴ βλέποντες ἄλλον τινὰ,
 εἰμὴ αὐτὸν μόνον, σιμώνοντες τε, ἐγνώρισαν πῶς εἶναι αὐτὸς, ὁ πρῶτος
 Παράλυτος. ἐφώναζαν λοιπὸν ὁ ἕνας τὸν ἄλλον, ἡ ἐσυναθροίσθησαν ἅ-
 παντες, ἡ θεωρῶντες αὐτὸν ὅλον γερεν, ἡ παντελῶς ὑγίη, χωρὶς καὶ
 νὰ σημάδι ἀσθονείας, ἔμεναν ὅλοι ἐξεσηκοί, ἡ ἔκραζαν τὸ, Κύριε ἐλέη-
 σον. ἡ ἐρωτῶντες τὸν πῶς ἰατρεύθῃ, ἐδιηγέθη καταλεπτῶς τὰ πάντα
 ὡς ἄνωθον. Καὶ λοιπὸν γνωρίζαντες ὅλοι τὴν Φανερὴν θαυματουργίαν τῆς
 Θεομήτορος, ἐγύρισαν εἰς τὸ Μοναστήριον μετ' αὐτὸν τὸν πρῶτον παράλυ-
 τον σκιρτῶντα, ἡ ἀγαλλόμενον, ἡ ἔδωσαν δόξαν ἡ εὐχαρίσιαν μετὰ
 χαρᾶς μεγάλης τῆς Ὑπεραγίας, ὅπῃ ἀγκαλὰ νὰ ἀρεγῇ τὴν βοήθειάν της
 διὰ νὰ ἰδῇ τὴν ὑπομονὴν τῆ παρακαλῆντος, ὅμως δὲν ἀλητμονεῖ, ἀλλ'
 εἰς ὥραν ὅπῃ δὲν ἐλπίζει τινὰς λαμβάνει τὴν ποθεμένην υγίαν. Ἀδύ-
 νατον εἶναι δὲ νὰ Φανερώσωμεν τὰ ὅσα ἔλεγον ὁ ἰατρευθεὶς παράλυτος
 εἰς δόξαν τῆς Θεοτόκου. ἡ ἔτις ἐτελείωσαν τὴν ἀκλυσθίαν, ἡ τὴν θεί-
 αν Λειτουργίαν μετ' εὐχαριστίας, ἡ δοξολογίας. Ἐόρταζεν ὁ αὐτὸς Θεό-
 δωρος τὴν αὐτὴν ἡμέραν, τὰ τεσσαράκοντα τῆς Θεοτόκου ὅπῃ τὸν ἰατρευ-
 σε θαυμασίως, ἔως ὅλην τε τὴν ζωὴν, ἡ ἔκανε μεγάλας πανηγύρεις, ἡ
 μετὰ τὸν θάνατόν τε ἄφικε παραγγελίαν. τῶν συγγενῶν τε νὰ κάνουν
 τὴν αὐτὴν ἐορτήν. ἡ ἔως τὴν σήμερον οἱ ἀπόγονοί τε κατὰ τὸ δυνατόν
 τὴς ἐπιτελεῖσι τὴν αὐτὴν πανήγυριν.

Ἀπὸ τότε λοιπὸν ἐτλάτυνε περισσότεραν ἡ εὐλάβειαν τῶν Χρυσιανῶν
 εἰς ὅλον τὸν Κόσμον. ἡ εἰς ἀθύρμην τε αὐτὴ θαύματος, συναθροίζε-
 ται ὅλος ὁ λαὸς τῆς Νήτης ἀπὸ τὴν χώραν ἡ ἀπὸ τὰ χωρία, ἡ κύνουν
 εἰς τὸ Μοναστήριον μεγάλην ἐορτήν εἰς αὐτὴν τῆς ἡμέρας.

Νὰ διηγῇ τινὰς τὰ ἀμέτρητα θαύματα ὅπῃ καθ' ἑκάστην κάνει ἡ
 αὐτὴ ἁγία εἰκόνα τῆς Θεοτόκου τῶν Μυρτιδιῶν εἶναι ἀδύνατον. ἀλλ' ὁ-
 μως ὀλίγα τινὰ νὰ εἰπῶμεν εἰς δόξαν αὐτῆς, ἡ ἔτις νὰ τελεώσωμεν τὸν
 λόγον.

Ποτὲ καιρὸν ἦλθασιν οἱ βάρβαροι νὰ κερσεύτην τὸ Μοναστήριον, καὶ
 σιμῶ-

σιμώνωντες ταχύτερον αντίκρυτα αὐτῇ, εἶδασι πλῆθος ἀπὸ Φωτίαις ἀρ-
μάτων, ἦγεν Φυτιλίων σιμὰ εἰς τὸ Μοναστήριον. ἡ λογιζόμενοι ὅτι νὰ
τὴς ἐκατάλαβαν οἱ ἄνθρωποι τῇ νησί, ἡ ἐκατέβη λαὸς διὰ νὰ τὴς πο-
λεμήσεν, Φοβηθέντες μεγάλως ἔφυγαν. ἡ ἔτζη ἐφυλάχθη ἡ τὸ Μο-
ναστήριον ἀβλαβὲς, ἡ ὅλη ἡ νῆσος διὰ προσασίας τῆς Κυρίας ἡμῶν.

Ἄλλο τε πάλιν περνῶντας ἕνα καράβι ἀπ' ἐξωθεν τῇ Μοναστηρίῳ, ὁ-
πλήτησεν εἰς τὸ πέλαγος μέγαλον κλύδωνα τῆς θαλάσσης, ἡ κινδυνεύ-
οντας νὰ καταποντισθῇ, ἐπεκαλίσθησαν οἱ ἄνθρωποι τῇ Καραβίῳ τὴν
Κυρίαν τὴν Μυρτιδιότισσαν, ἡ τὸν μέγα Νικόλαον νὰ τὴς βοηθήσῃ
νὰ πιάσεν λιμένα, ἡ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸν οἶκόν της ἐλεημοσύνην. ἕκαστος
κατὰ τὸ δυνατόν εἰς βοήθειαν τῇ Μοναστηρίῳ, ἡ νὰ κτιθῇ ἡ Ναὸς τοῦ
ἀγίου Νικολάου. ἡ ἔτις εἰς ὀλίγην ὥραν ἔφθασαν εἰς λιμένα ἐκεῖ σιμὰ
τῇ Μοναστηρίῳ, ἡ εὐθὺς ἐπῆγαν ὅλοι, ἡ ἔδωκαν εὐχαρισίαν, ἡ ἐλεημο-
σύνην πλεσίαν, ἡ ἔκαμαν εἰς τὸ Μοναστήριον οἰκοδομὴν, ἡ ἐκτίσθη ἡ ὁ
Ναὸς τῇ ἀγίῃ Νικολάου εἰς τὸ μαυροβράχο, εἰς ἐνθύμησιν τῇ Θαύματι.

Πολλαῖς Φοραῖς ἔτυχον εἰς αὐτὸ τὸ νησί τῶν Κυθήρων πᾶσα μεγάλη
ἀπὸ ἀσοχίαν καρπῶν, ἡ μὲ τὴν προμήθειαν τῆς κυρίας Θεοτόκου, ὅπου
τὴν ἐπικαλῶνται εἰς βοήθειαν πάντες, οἰκονόμησε ἡ ἔφερναν καρπὸς ἀ-
πὸ ζώνος τόπου, ἡ ἐκυβερνᾶτον ὁ λαὸς.

Ἀπὸ ταῖς εὐεργεσίαις ἡ χάριτες ὅπως ἐλάμβανον, ἡ λαμβάνουσιν οἱ
Χριστιανοί, ὅπως προσέχουσιν εἰς τὴν χάριν της μὲ ταοσήματα, ἄλλοι ἔ-
κτισαν κελλία, ἄλλοι ἀφίερωσαν χωράφια, ἡ ἄλλα πράγματα εἰς μνη-
μόσυνον αὐτῶν, ἡ ἐκαταστάθη τὸ Μοναστήριον ἔτις εὐπρεπὲς καθὼς
φαίνεται.

Ὁ λαὸς τῇ αὐτῇ θεωρῶντας τὰ ἄπειρα θαύματα, ὅπως ἐγίνεονταν ἀ-
πὸ τὴν αὐτὴν ἀγίαν Εἰκόνα, εἰς εὐχαρισίαν τῆς Θεοτόκου, ἐσυμφώνησαν
ἡ ἔκαμαν ἐξοδίαν νὰ ἐνδύσεν τὴν αὐτὴν ἀγίαν Εἰκόνα ὅλην μὲ ἀσῆμι. ἡ
πέμπωντας εἰς τὴν Κρήτην τὸν καιρὸν ἐκεῖνον νὰ κάμῃ τὸ ἀργυρὸν ἐνδυ-
μα, ἀπ' ἐξω ἀπὸ τὸν λιμένα τῆς Νήσου λεγόμενον καψάλη, ὑπῆντησε τὸ
πλοῖον ὅπως τὸ ἔφερνε, Φέσας ἀγαρηνῶν, ἡ ἦγον σιμὰ νὰ τὸ πιάσῃ.
Ἐπλεον τὰ αὐτὰ πλοῖα ἐξω ἀπὸ τὴν βρελέα, μακρὰν ἀπὸ τὸ κάπερο,
ὡς φαί-

ὡς φαίνεται, ὅπως δὲν Φθάνει δύο Φοραῖς τὸ βόλι τῇ πλέον μεγάλῃ κα-
Φωτῇ σιδήρῳ, ἦτοι κανονίᾳ. Φωτισθεὶς δὲ ἀπὸ τὴν Ἱπεραγίαν Θεότο-
κον ὁ αὐθόνης τῇ τότε μὲ παρακίνησιν τῶν Χριστιανῶν ὅπως ἔσεκον βλέ-
ποντες, ἐπρόσαξε ἡ ἔσυραν μίαν μικρὴν λεμπάρδα ἀπὸ τὸ κάπερο, διὰ
νὰ δώσῃ παρὰ μικρὸν θάρρος τῇ πλοίῳ ὅπως ἐσήμωνε νὰ ἐμπῇ εἰς τὸν
Λιμένα, μὴν ἠξεύρωντας τινὲς πῶς εἰς αὐτὸν νὰ ἦτον τὸ ἐνδυμα τῆς Θεο-
τόκου, ἡ διὰ νὰ δάσῃ τάχα ἡ φόβον τῶν Φέσων ὅπως τὸ ἐξύγωναν, ἡ
ἦτον σιμὰ νὰ τὸ πιάσῃ. Αὐτὸ τὸ βόλι τῆς μικρᾶς λεμπάρδας ἔφθα-
σεν ἔως ἐξω εἰς τόπον λεγόμενον κοφινίδια, μακρὰν ἀπὸ τὸν λιμένα εἰς
τὸ πλάγι τῶν Φέσων, ἡ Φοβηθεῖται νὰ σιμῶσιν περισότερον, ἀφῆσαν
τὸ πλοῖον ἡ ἔφυγον. Θεωρῶντες ὁ αὐθόνης, ἡ οἱ ἐπίλοιποι τὸ διάση-
μα ὅπως ὑπῆγε τὸ βόλι, ἐλογίασαν πῶς ἐσημείωνε πρᾶγμα παραδόξον.
Φθάσας μετ' ὀλίγον τὸ πλοῖον εἰς τὸν λιμένα, ἡ ἀκέσας ὁ λαὸς πῶς ἔ-
χε μέσα τὸ ἐνδυμα τῆς ἀγίας εἰκόνας, ὅλοι ἐδόξασαν τὴν χάριν της εἰς
τὸ θαῦμα ὅπως ἔκαμε, ἡ ἐφύλαξε τὸ προσφερόμενον δῶρον τῶν Πιστῶν
ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν ἀγαρηνῶν. ἡ ἔτις μετὰ μεγάλης εὐχαρισίας τὸ
ἔβαλαν εἰς τὴν ἀγίαν Εἰκόνα.

Τίς δὲ νὰ διηγηθῇ ταῖς καθημεριναῖς Θαυματοποιίαις ὅπως κάνει εἰς
τὴς ἐπικαλεσμένους αὐτὴν μετὰ Πίσεως. Πολλαῖς Φοραῖς ὅταν τύχη ἁ-
νομβρία, ἡ εὐγάλην τὴν αὐτὴν ἀγίαν Εἰκόνα κἀνωντὰς λιτανίαν, εὐθὺς
εὐθὺς πέμπει ὑετὸν εἰς τὴν γῆν, ἡ τὴν δροσίζει εἰς βοήθειαν, ἡ κυ-
βερνήσιν τῆς Νήσου.

Μερικαῖς Φοραῖς ἐπίασε ἡ θανατικὴ νόσος, ἡ μὲ λιτανείας, ἡ δέη-
σεις, εὐγάνωντας τὴν ἀγίαν αὐτὴν Εἰκόνα, ἡ παρακαλῶντας τὴν ὁ
λαὸς ἐκατέπαυσε, ἡ δὲν ἐπλάτυνε νὰ ἀφανίσῃ τὸν τόπον, καθὼς συμ-
βαίνει εἰς ἄλλαις Χώραις.

Εἰς τὸν καιρὸν ὅπως ἐπολεμᾶτον ἡ περίφημος Κρήτη ἀπὸ τῆς Ἀγαρη-
νῆς, ἔφθασεν ἡ τῶν ἀγαρηνῶν ἀρμάδα εἰς τὴν τὴν Νήσον, ἡ εὐγῆκε
πολὺ πλῆθος ἀπ' αὐτῆς εἰς ἕνα χωρίον λεγόμενον τῆς κεράς, εἰς τὸν
ποταμὸν τὴν νύκτα. κατ' οἰκονομίαν Θεοῦ, ἡ τῆς Κυρίας Μυρτιδιότισ-
σας τὴς ἐγνώρισαν τινὲς, ἡ κηρύσσοντας μὲ Φωναῖς πῶς ἔφθασαν οἱ
τῆς κα-

πῆρκοι εἰς τὰ χωρία, ἔφυγαν ὅλοι γυναῖκες, καὶ παῖδια, καὶ ὅσοι ἦτον ἀνδρες τῶν ἀεμάτων ἐσάθησαν, καὶ ἐπολέμησαν. Εἶχαν πρόσαγμα ἀπὸ τὸν πασιὰ τῆς, ὅτι ὡσὰν ἀκέραιον κτύπον ἀπὸ τὰ κάτεργα νὰ γυρίσιν οὐθὺς. μετ' ὀλίγον λοιπὸν ἦκσαν οἱ ἀγαρηνοὶ δύο βρονταῖς, καὶ λογιάζοντας ὅτι εἶναι λεμπαρδιαῖς, ἐγύρισαν κατὰ τὴν πρόσαγην εἰς τὰ κάτεργα, καὶ μόνον ὅτι ἐδυνήθησαν ἔκαψαν, καὶ ἔκλεψαν, μὰ τινὰς τῶν Χριστιανῶν ἔτε ἐβλάβη, ἔτε ἐθανατώθη, μάλιστα πολλοὶ τῶν ἀγαρηνῶν ἔχασαν τὴν σφάτταν, καὶ ἔμειναν εἰς τὸ νησί, καὶ ὕερον τὴς εὗρηκαν. Θεωρῶντας δὲ ὁ πασιὰς τὸ Φεσάτον τε ὅπῃ ἐγύρισαν ἐτῆ ἔξαφνα, χωρὶς νὰ τὴς κάμῃ τὸ σημάδι ὅπῃ τὴς εἶχε παραγγείλῃ, ἡρώτα τὴν αἰτίαν. καὶ αὐτοὶ ἔλεγαν πῶς ἦκσαν δύο λεμπαρδιαῖς, καὶ ἐγύρισαν. Αὐτὸς δὲ θαυμάζωντας διὰ τὴν ἐπιστροφὴν τῶν, ἔλεγε, πῶς βέβαια δὸν τὴς ἔκραζε καθὼς τὴς εἶχε σημειώσῃ, ὅμως οἱ Χριστιανοὶ ὅλοι ἐγνωρίσαντι πῶς ἦτον ἡ βρονταῖς ἀπὸ πρόσασίαν τῆς Θεοτόκῃ ὅπῃ τὴν ἐπικαλέσθησαν εἰς βοήθειαν, καὶ ταῖς ὥραις ἐκείναις ἔκαναν παρακλήσεις καὶ λιτανεῖαις ἔμπροσθεν εἰς τὴν ἀγίαν Εἰκόνα τῆς Μυρτιδιότισσας.

Εἰς τὸν Χρόνον α' ψ κ β'. τῇ πρώτῃ τῇ Φεβρουαρίῃ Μηνὸς εὐρισκόμενος ἓνας Ἀρχοντας τὸ ὄνομά τε Ἰωάννης, τὸ γένος τε Καλύττης εἰς τὸ ὁφίκιον τῆς Καλγεβλαρίας (ἦτον δὲ ἡμέρα Κυριακὴ ἡ πρώτη τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης τεσσαρακοστῆς, ἡτοι τῆς Ὁρθοδοξίας, εἰς ταῖς πόντε ὥραις τῆς αὐτῆς ἡμέρας,) καὶ ἀναγινώσκοντας κάποια χαρτία ὅπῃ ἐδιδέλαμβάνον ὑποθέσεις ἐδικάς τε, ἀρχίσον ἡ γλώσσά τε νὰ τραυλίζῃ, καὶ μετ' ὀλίγον σφαλίζοντας τὰ ὁμμάτια τε, καὶ μένοντας ἀκίνηταὶς αἰ αἰσθήσεις αὐτῇ ἔμειναν ἀφθογος, καὶ ἄλλος μὲ βρυγμὸν μεγάλον τῶν ὀδόντων αὐτῇ καὶ ταραγμὸν ὅλη τῇ σώματι αὐτῇ. ὅθον ἐξέσησαν οἱ παρῶντες διὰ τὸ συμβεβηκὸς, καὶ ἀτυκώνοντες τὸν ἀσθενῆ τὸν ἔθεσαν εἰς τὴν κλίνην, ὅπῃ ἦτον εἰς τὸ αὐτὸ ὁφίκιον. Καὶ κηρυχθέντος αὐτῇ τῇ ἐλευθέρῃ συμβάματος, ἔφθασαν εἰς τὴν θεωρίαν αὐτῇ ὅλοι οἱ συγγενεῖς, καὶ φίλοι τῇ ἀσθενῇ, καὶ μετ' αὐτῆς ἡ γυνὴ τε. ἡ ὁποία κλαίονσα δεινῶς, καὶ τύπτωντας τὸ σῆθος ἐπικαλεῖτο μὲ ἀλλάβειαν καὶ πῖσιν ἐνθερμον τὸ θεύσεπτον ὄνομα τῆς Ἀειπαρθένου καὶ Θεοτόκου Μαρίας τῆς Μυρτιδιότισσας,

τίσας. ἔκραζαν δὲ καὶ τὸν Ἀχέτορα, ὅστις ἦτον ἑμπειρος, καὶ τέλειος εἰς τὴν ἰατρικὴν. καὶ ἐπιμελῶς ἐπιχειροῦνς πολλὰ φάρμακα ποσῶς δὸν ὠφέλισαν. καὶ βλέποντες τὴν σφοδρότητα τῇ κακῇ. ἐπῆραν τὸν ἀσθενῆ εἰς τὸν οἶκον αὐτῇ ὑπὸ τεσσάρων βασιζόμενον διὰ νὰ δώσῃ τέλος, νομίζοντες τὸν ὅλοι ὡς νεκρόν. Ἐμείνου ἔν εἰς τέτοιαν κατάστασιν ἕως τὸ πρῶτῃ τῆς τρίτης, καὶ εἰς ὅλον ἐτέτε τὸ διάστημα δὸν ἔπαυσεν ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων αὐτῇ, ἡ σφελωσις τῇ σώματος αὐτῇ, ἡ ἐπίδεσις τῆς γλώσσης αὐτῇ, ἡ κωφότης τῶν ὠτίων αὐτῇ, καὶ τὸ κλειθρον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῇ, εἰς τόσον ὅπῃ ἔδωσαν ἀφορμὴν νὰ τῇ ἐτοιμάσῃ τὰ ἀναγκαῖα πάντα τῇ ἐνταφιασμῇ τε. Εἰς τὸν αὐτὸν καιρὸν ἐτυνέβη ὅπῃ ἡ πανθαύματος ἀγία Εἰκόνα τῆς Θεοτόκου τῶν Μυρτιδιῶν ἦτον εἰς τὴν ἐπισκοπὴν. ἐπειδὴ κατὰ τὴν συνήθειαν κάθε χρόνον κάνουν λιτανεῖαν εἰς ὅλην τὴν νῆτον, ἡ γεν εἰς τὴν χώραν, καὶ εἰς ὅλα τὰ χωρία, διὰ νὰ εὐλογήσῃ μὲ τὴν προσκυνητὴν παρρησίαν τῆς ὅλον τὸν Κόσμον. καὶ τότε ὁ Ἀρχιερεὺς, καὶ ἱερεῖς μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν, προσελθῶσα καὶ ἡ γυνὴ αὐτῇ, καὶ τὰ τέκνα ἔμπροσθεν τῆς ἀγίας Εἰκόνας, ὅλοι κλαίοντες μετ' εὐλαβείας, καὶ συντετριμμένης καρδίας ἔκαμαν παράκλησιν καὶ λιτανεῖαν διὰ τὴν υγείαν καὶ βοήθειαν τῇ ἡμιθανῇ Ἰωάννῃ. Καὶ τελειωθείσης τῆς Ἀκολουθίας, ἐπιστρέψαντες ὅλοι εἰς τὸν οἶκον νὰ ἰδῶσι τὸν ἀρρῆσον, ὃ τῇ θαύματος τὸν ἡδρηκὸν ἐλεύθερον παντὸς κακῇ, καὶ λαλῶντα ὡς τὸ πρότερον, διχως τινὸς σημείου ἀνάγκης. Τῆτο τὸ θαῦμα ἔφερε τόσην ἐκπλήξιν εἰς ὅλους ὅπῃ τὸ εἶδαν καὶ ἦκσαν, ὅτῃ μεγαλοφῶνως ἔκραζαν τὸ, Κύριε ἐλέησον. Λαβὼν λοιπὸν τὴν προτέραν αὐτῇ υγείαν, ὑπῆγε σωματικῶς εἰς τὴν Ἐκκλησίαν πανοικί εὐφρανόμενος, καὶ ἀγαλλόμενος, ὑμνῶντας καὶ εὐχαριστῶντας μὲ μεγάλῃν εὐλάβειαν καὶ κατάνυξιν τὴν κυρίαν τὴν Μυρτιδιότισσαν, εἰς τὸ ἐξαίσιον καὶ Φρικτὸν τερατήργημα, ὅπῃ ἔκαμε πρὸς αὐτὴν, καὶ ἀφίερων σον εἰς σημεῖον εὐχαριστίας εἰς τὴν ἀγίαν Εἰκόνα ἓνα ζευγαὶ βραχιόλια χρυσᾶ, εἰς αἰδίων μνήμην τῇ θαυμαστῇ ἔργῃ τῆς Θεομήτορος.

Ὅχι μόνον αὐτὰ τὰ θαύματα, ἀλλ' καὶ ἄλλα ἄπειρα ἔκαμε καὶ κάνει καθεκάστην ἡμέραν, ὅπῃ εἶναι ἀδύνατον νὰ τὰ φανερώσωμεν ἐγγράφως. καὶ τί λέγω; μόνον ἡ θεωρία τῆς αὐτῆς Εἰκόνας φανερώνει τὴν μεγάλην

χάριν ὅτ' ἔχει. ἢ τὸσον αὐξήσων ἡ κοινὴ εὐλάβεια εἰς τὰς Χριστιανὰς, ὅτ' ἀπὸ τὰ ταυτὰ ἀγαθὰ, ἀγκαλὰ ἢ εἰς πτωχὴν νῆτον, εἶναι ὁλόχρησται, μετέμπροσθόν τῆς ἑνῆς χλιδῶνα ἢ τοὶ κολάναν μεγάλην, ἢ ἐγκόλπιον με πολυτίμους πέτρας ἢ μαργαριτάρια. ἔξω ἀπὸ ἄλλης χρυσάφια, ἀσημια, ἢ ἄλλα σκεύη, ἢ ὑποσατικά ὅτ' ἔχει τὸ Μοναστήριόν τῆς, ὅτ' εἶναι τόπος ἅγιος, ἢ μόνον νὰ ὑπάγῃ τινὰς γέμει ψυχικῆς χαρᾶς ἢ ἀγαλλιάσεως.

Λοιπὸν πατέρες ἢ ἀδελφοί μου Χριστιανοί, ἐπειδὴ ἢ ἔχομεν τέτοιον θησαυρὸν πλήρη θείας χάριτος, ἢ δωρεᾶς, ὅλοι ἀσκησθῆτε με εὐλάβειαν, ἢ με μίαν συμφωνίαν σερεᾶς πίσεως, ἃς παρακαλῶμεν, ἃς εὐχαριστῶμεν, ἃς δοξολογῶμεν τὴν χάριν τῆς λέγοντες.

Χ Μαρία, Κυρία ἢ Δέσποινα πάντων ἡμῶν, Βασίλισσα τῆς Οὐρανῆς ἢ τῆς γῆς, Μητέρα τῆς ὑψίστης Θεᾶς, Παρθένου τῶν παρθένων, Μητέρα τῶν Μητέρων, ἢ σκέπη ἢ καταφυγὴ τῶν πιστῶν, ἢ προστασία τῶν εἰς σὲ προσερχόντων, ἢ Σωτηρία τῶν ἀμαρτωλῶν, τῶν πλανωμένων ἢ ὁδηγία τῶν ἀβοηθήτων ἢ βοήθεια, τῶν θλιβομένων ἢ παρηγορία, τῶν κινδυνεύόντων ἢ λύτρωσις, τῶν ἀποθνήσκοντων ἢ ἰατρεία, τῶν πεινῶντων ἢ τροφή, τῶν ὀρφανῶν ἢ ἐπιμερία, τῶν χηρᾶν ἢ ἐπίσκεψις, τῶν ὁρθοδόξων βασιλέων τὸ κραταίωμα, τῶν εὐλαβῶν ἱερέων τὸ καύχημα, τῶν μοναχῶν τὸ ἀγαλλίσμα, τῶν πιστῶν τὸ σῆμα, ἀπάντων τῶν Χριστιανῶν τὸ καταφύγιον, ὁμολογῶμεν τὰς χάριτας, κηρύττομεν τὰ ἅπαντα σε θαύματα, εὐχαριστῶμεν σε τὴν εὐσπλαγχτίαν, δοξάζομεν σε τὴν εὐεργεσίαν, προσκυνῶμεν τὴν ἄκραν σε ἐλεημοσύνην ἢ βοήθειαν, ὅτ' ἔκαμες ἢ καθεκασὴν κάνεις εἰς ἡμᾶς τὰς ἀμαρτωλὰς.

Ετι δὲ παρακαλῶμεν τὴν μεγάλην σε παρρησίαν μητρόθεε Δέσποινα, ἢ ἀπὸ τῶν ἡμῶν εἰς τὸ ἐρχόμενον, μὴ ἀπορρίψῃς ἡμᾶς ἀπὸ τῆς προσώπης σε, ἀλλὰ δίδε εἰς ὅλους τὴν συνήθισμένην σε βοήθειαν. διὰ τὴν ἀληθινήν καταφυγὴν δὴ ἔχομεν ὅλοι οἱ κατοικοῦντες εἰς ταύτην τὴν Νῆτον, παρὰ τὴν χάριν σε. ἐσὶν ἔχομεν καύχημα. ἐσὶν ἔχομεν βοήθον. εἰς τὴν χεῖρὶν μας πάντα ἐσὶν ἡ Μορτιδιότισσά μας μελετάται. εἰς τὸ σῶμα μας πάντοτε τὸ ἅγιόν σε ὄνομα εὐρίσκεται, δεδοξασμένον. ἢ εἰς τὴν καρδίαν μας.

διὰν μας πάντα ἐσὶν παρακαλῶμεν νὰ μᾶς βοηθῇ. ἢ ἀγκαλὰ νὰ σὲ πταίωμεν με χίλιας κακαῖς πράξεις κάθε ἡμέραν, ἀλλ' εἰς ἄλλον πάλιν δὴν προσερχομεν παρὰ εἰς τὴν εὐσπλαγχτίαν σε, ὦ Μητέρα τῆς Ἱπερσπλαγγχης Θεᾶς ἡμῶν νὰ μᾶς ἀξιώτῃ τῆς συγχωρήσεως. Εἰς τὰς χαρὰς σε ὅλην μας τὴν ἐλπίδα ἀποθέτομεν, ἢ ἐσὶν παρακαλῶμεν νὰ μᾶς λυτρώῃς ἀπὸ κάθε πειρασμὸν ὁρατῶν, ἢ ἀοράτων ἐχθρῶν, ἢ νὰ μᾶς φωτίζῃς νὰ κάμωμεν πάντοτε τὸ συμφέρον τῆς σωτηρίας μας, διὰ νὰ ἀζιωθῶμεν τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν. ἢς γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἐπιτυχῶν τῇ θείᾳ χάριτι ἢ Φιλανθρωπίᾳ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ωδὴ, ζ'. Ἡ κάμινος Σωτήρ.

Περισερᾶν.

Α Τὴν Περισερᾶν τὴν ἀμόλυτον. τὴν τὸν Θεὸν ἀφράδως κύσταται, ὑμνήσωμεν συμφῶνως, τὸ τῶν πατέρων ἀγαλλίσμα. Καύχημα.

Γ ἡθόμενοι πιστῶς εὐφημήσωμεν, τὸ Καύχημα Πιστῶν τὴν Πανάχραντον, Μητέρα τῆς ὑψίστης, ἢ Θεᾶ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Νίκη.

Ν κήσαντες τὰ πάθη τῆς σώματος, αὐξήσωμεν ψυχῆς τὰ χαρίσματα. ἢ Νίκη γὰρ ἐπέσει, κατ' ἐχθρῶν ἢ Παντάνασσα. Γέφυρα.

Η' Γέφυρα Θεᾶ ἢ πανθαύματος, τῆς ἐκ τῆς γῆς πιστῆς ἢ μετάνεσσα, πρὸς Οὐρανὸν ὑπάρχεις, σὺ Παναγία Θεόνυμφε. Χώραν.

Μεγάλως ἐδοξάδης Πανάχραντε. ὅτι ὃν σὲ κατῶχσε Κύριος, ὁ μὴ χωρῶν ὃν παῖτι, Χώραν δὲ αὐτῇ σε κατέσχε. Πασάδα.

Εν σῇ Γαστρὶ οἰκήσας ὁ Ὑψιστος, ὡς ἔμψυχον Πασάδα σὲ εὐεργετῇ, ἢ κα-
θηγίασέ σε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ αὐτὸς Εἰσμός.

Ρομφαίαν σε γινώσκον Δέσποινα, παγίδων διαβόλε ὁλοθρευτοῦ. διό σε ἀνυμνῶμεν ὡς τῇ Θεᾷ Μητέρᾳ.

Η' γονησίς σε Κορη παραδόξος, ἢ Κοίμησις Φρικτῇ ἢ ἐξάιτιος. ὅθεν σε ἢ θαυμάτων ὠκεανὸν ὁρῶμεν.

Τὸ ἄφρασον ἢ μέγα Μυστήριον, τῆς σῆς λοχείας Νύμφη ἀνύμφουτε, ὃν βάτῳ καιομένη, Μωϋσῆς προσεώρα.

Ἄλλος. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Νεκρώσεως σώματος τὴν ἰατρείαν, ὁρῶν ὁ Παράλυτος μεγάλως ἐξε-
πλήττε.

πλήττετο, ἢ σὲ τὴν πανάχραντον πίσει ἢ πόθῳ πολλῷ, βοῶν ἀνεδό-
ξαζε. σὺ εἰ εὐλογημένη ἢ υπεράνδοξος.

Εὐπίσει ἢ πόθῳ σοὶ προσπεφευγότες, Παρθένε πανάχραντε οἱ πεπλω-
χότες δαίλοί σε, ἐν πολλαῖς ἀμαρτίαις ἢ νεκρωθέντες δεινῶς, ἔγειρον δεό-
μεθα, τὲς σὲ ἀνευφημέντας τὴν υπεράνδοξον.

Οἱ οἶκος σε πάντοτε πᾶσιν ἐφάνθη, πηγὴ ἀγιάσματος ἢ βρύσις ἀνε-
ξάντλητος, ἰάματα βλύζουσα τοῖς προσέοις πισῶς. ὅθῳ προσκυνῆμον
εὐσεβῶς, σὲ τὴν εὐλογημένην ἢ υπεράνδοξον.

Νῦν πάντως πεπλήρωται τῶν Ὁρθοδόξων, τὸ εἶφος Πανάχραντε χα-
ρᾶς, ἢ ἀπονέμει σοι, χαρισίριον αἶνον, ἢ μεγαλύνει Φαιδρῶς Κόρη τὰ
θαυμάσια. σὺ γὰρ εὐλογημένη ἢ υπεράνδοξος.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

ᾠδὴ, ἦ. Ὅν φρίττεσιν Ἄγγελοι

Πλάκα.

Λαοὶ τὴν πανάχραντον αἰνέτωμον λαμπρῶς, Πλάκα τὴν θεόγραφον
ἢ δέδοται Μωσῇ. ἐν ἣ ἐπεγράφη ἐν δακτυλῷ Θεῷ, Χριστῷ Θεῷ Λόγῳ, ὃ
ζῶν εἰς τοὺς αἰῶνας. Πόκον.

Εὐκλείας ἐφωρνίοις τιμῶμεν σε ἀγνή, τὸν Πόκον τὸν ἔνδρσον ὃν εἶδε
Γεδεὼν. ἐν ᾧ θρανόθῳ καταβάς ὁ Χριστός, ἐδρότισε πάντας τῆς σωτη-
ρίας δρόσον. Ὅρος ἀλατόμητον.

Τὸ μέγα Μυστήριον τῆ τόκῃ σε ἀγνή, Ὅρος ἀλατόμητον προέδε Δανι-
ήλ, ἀνάνδρως τεκῆσαν τὸν Υἱὸν τῷ Θεῷ. διό σε ὑμνῆμον πιστοὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ρόδον.

Ἰδε πᾶσιν ἦνθησε τὸ Ῥόδον Ὡση, μυρίζουσα ἅπαντας σωτήριον ὁ-
σμὴν, ἢ μόνῃ Παρθένος ἢ τεκῆσα Χριστόν. ἥνπερ εὐλογῆμον εἰς πάντας
τὲς αἰῶνας. Ὀλκός.

Ὀλκός, ἀγλαόμορφος ἐπέφανατος ἡμῖν. δι' ἧς ἢ μετάβατις ἐκ γῆς πρὸς
Οὐρανόν, πιστοῖς ἐγεγόνει ὡς τεκῆτα Θεόν. διό σε ὑμνῆμον ἀγνή εἰς τὲς
αἰῶνας. Σιών, ἢ Πόλιν.

Σιών Θεῷ ἐμφυχον, ἢ Πόλιν μουσικὴν, ἐφ' ἣν κατεσχίνωσεν ἀρρέντως
ὁ Θεός, σὲ εἶδε Παρθένε Ζαχαρίας ποτὲ, ἢ σε ἀνυμνῆμον εἰς πάντας
τὲς αἰῶνας.

Λαβί-

Λαβίδα.

Καλῶς σε προέφισε Λαβίδα μουσικὴν, τὸν ἀνθρακα Φέρετα τὸν Λό-
γον τῷ Θεῷ, Χριστὸν τὸν Σωτῆρα Ἡσαΐας ποτὲ. διό σε ὑμνῆμον τὴν
κεχαριτωμένην. Ὁ αὐτὸς Εἰρημός.

Ὑμνῆμον σε Δέσποινα θαυμάτων τὲς κρῆνῃς, ἢ σὲ μεγαλύνομεν ὡς
κόντρον τῆς ζωῆς. ἐκ σὺ γὰρ λαμβάνει πᾶς πιστὸς ἰλασμόν, ἀνυ-
μολογῶν σε εἰς πάντας τὲς αἰῶνας.

Λαοὶ νῦν προσέλθετε τῷ Θεῷ ἱερῷ, Κυθήρων ἐν ἄσμασι ἢ σέψατε λαμ-
πρῶς, Μητέρα τῶ πάντων βασιλέως Χριστῷ, ἡμῖν χορηγῆσαν δωρεὰς
ἀκονώτες.

Ὅν τάξεις Δυνάμεων ἢ δύνανται ὁρᾶν, σὺ Κόρη Θεόνυμφε γεγέννη-
κας ἐν γῇ, ἢ ἔθρεψας βρέφος ἐν ἀγκάλαις ταῖς σοῖς, Θεὸν πρὸ αἰῶ-
νων, ὃ Μυστήριον ζῆν.

Γαστήρ τῆς προμήτορος ἀπέτεκε Φθορὰν, γαστήρ Θεομήτορος ἐξήνθησεν ἡ-
μῶν, ἀφθαρσίαν ὄντως εὐλογεῖτε λαοὶ, ἢ υπερυψῶτε εἰς πάντας
τὲς αἰῶνας. Εἰρημός ἄλλος. Κάμιμος ποτὲ.

Πάντων τῶν πιστῶν σὺ εἰ ἢ προσασία, καταφυγὴ τε ἢ διάσωμα, ἐλ-
πίς τε ἢ στήριγμα, Θεοτόκε ἀειπαράρθενη. διό πάντες γεραίρομεν
ψάλλοντες, εὐλογῆμον εὐλογημένη Παρθένε τὸν τόκον σε.

Ῥυσά με ἀγνή δεινῶν ἀρρώσθημάτων, τῶν τῆς ψυχῆς τε ἢ τῆ σώματος
παθῶν ἐκκαθαίρουσα, ἢ πλαισμάτων δὲς συγχώρησιν τῷ πόθῳ σε ἢ πί-
σει δοξάζοντι, χαῖρε εὐλογημένη Παρθένε χαῖρε πανθαύμασε.

Ὅλος ἐν χαρᾷ, ὅλος ἐν κατανύξει, πᾶς ὁ χριστιάνος συνήθροισαι,
λαὸς τῷ ὑμνήσῃ σε τὰ θαυμάσια Θεόνυμφε, Παράλυτον γὰρ ἡγείρας
ψάλλοντα, ἐν αἰνέσει, δεδοξασμένη χαῖρε παμμακάρισε.

Σὺ τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα ὑπαρχεις, τῶν Ἀποστόλων τὸ κραταίω-
μα, Μαρτύρων τὸ στήριγμα, ἱερῶν ἐγκαλλώπισμα, πάντων ἡμῶν τὸ
καύχημα. διό σε ἀνυμνῆμον δεδοξασμένη παντευλόγητε.

Καταβασία. Παιδες εὐαγείς.

ᾠδὴ, θ'. Τὴν Φωτὸφέρον Νεφέλην. Λαμπάδα.

ἈΓαλλιώμεθα πάντες, οἱ μετὰ πόθῳ τιμῶντες, τὴν Θεομήτορα πι-
στοί.

σοι τὴν Λαμπάδα τὴν Θεάν, τὴν ἀναλάμψασαν τὸ Φῶς, τῆς Θεᾶς λαμπρότητος ἢ ἔλκυσαν, εἰς ὁδὸν Σωτηρίας τὴς ἐν πλάνῃ διατρίβον-
τας αἰσχυρῶς.

Θησαυρόν.

Λευχεμονέτω ἡ κτίσις, ἢ πᾶσα βρότειος Φύσις. τέτευχε γὰρ τὸν Θη-
σαυρόν χαρισμάτων τῶν Θεῶν, τῆς ἀμβροσίας ἢ ζωῆς, τὴν ἀρωμὸν
Δέσποινα πλετίζεσαν τὴς αὐτὴν προσκυνῶντας, μετὰ πόθου σωτηρίας
πλετισμόν.

Αὐλὴν λογικῶν Προβάτων.

Αὐτῶσις Κόρη γυνὴ μοι, τῇ πλανηθέντος προβάτε, περιπακόντος τοῖς
λησταῖς, ἢ δεινῶς πληγωθέντος, ἐπισυνάγαγε καὶ εἰς Θεῖα σκηνώμα-
τα ἢ τέσσα, τὸν ποιμένα τὸν μέγαν, τῶν προβάτων ἢ αὐλῇ, τῶν λο-
γικῶν.

τὴν ἐπαγγελίας, Κλήμα ζωῆς.

Ὡς οὖν Πάναγνε πέλει, ἢ ὑπερπόθητος πᾶν, ὁ ἀγεώργητος καρπός,
ὃν ἐβλάστησας Κόρη, ἐπαγγελίας γὰρ ἢ γῆ, ἢ τὸ Κλήμα τῆς ζωῆς σὺ
πέφυκας, ἢ τεκέσας τὸν βότρυ, σωτηρίας οἶνον σάζοντα ἡμῖν.

Διάδιμα.

Νῦν ἐνεδύθημεν κλέος Θεῶ τῆς ὑποθεσίας, ἢ ἀμαρτίας τὴν ἀχλὺν ἐκ-
δεδύμεθα πάντες. τῆς βασιλείας γὰρ σοφῆς κατηξίωτον ἡμᾶς ἡ μὴν ἀ-
γνή, τὸ Διάδιμα κάλλος, σωτηρίας, ὡς τεκέσας τὸν Θεόν.

Σάπφειρον.

Ἀμαρτιῶν με τὸν ζόφον, ἢ σκοτασμόν τῆς ψυχῆς με, λάμπρυνον μὲ-
ν ἀγαθὴ ἢ χαρὰς πλήρωσόν με, σὲ γὰρ ὁ Ἰεζεκιήλ, ἐώρακε Σάπφει-
ρον λαμπροτάτον, ὥστε θρόνον βασιλεύσαν ἐν κόλποις, τὸν Φιλάν-
θρωπον Θεόν.

Ὁ αὐτὸς Εἰρμός.

Ὁ Νέσωμάτωσας Κόρη, Παρθενομήτορ Μαρία, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀλα-
βῶς προσελθόντων ἐν τάχει, τεμένει σε τῷ ἱερῷ, τὰ ἑορτια ἄσαι σὴ τῇ
πηγῇ, χαρισμάτων παινῶν, μὴ διαλείπῃς ἱκετεύεσα.

Τῶν οὖν Νύμφη προσφέρει, ἅπας λαὸς τῶν Κυθέρων, δικαίως ἢ
χρῆσιμῶς, ὧν πλεσίως λαμβάνει, ἢ ἀενάως δωρεῶν, ἐκ σὲ Παναμώμη-
τε ἢ ἐκβοᾷ, εὐχαρίσω καρδίᾳ, μεγαλύνων σε βροτῶν καταφυγὴν.

Ἰδὲ παράλυτος μέλπε, τὴν ἐν αὐτῷ γεγονέναν, θαυματοποιήσιν ἀγνή,
ἢ τρανῶς καταγέλλει, τὴν εὐσπλ. αὐχινίαν τὴν ἐκ σὲ, Παρθένη πανά-
χραντε

χρᾶντε

χραντε εὐχαριστῶν, ἢ λαμπρῶς σὲ κηρύττει ἱατρείας θησαυρόν.

Σὲ ἑρανῶν πλατυτέραν, ἢ Σεραφίμ ἀνωτέραν, τὴν ἐκ πατῶν τῶν γε-
νεῶν ἐκλεχθῆσαν Μητέρα, τῇ πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς ἀρεῖς τῶς ἢ ἀρεῖ-
τως ἐκλάμψαντος, χρῆσιμῶς προσκυνῶμεν ἐκ πόθου καταφεύγον-
τες ἐν σοί.

Εἰρμός ἄλλος. Ἀνάρχου γεννήτορος.

Ἀνάκτορα τέτοκας τὸν Ἰᾶ πάντος Πανάχραντε τῆς Τριᾶδος τὸν Ἰᾶ
Θεὸν παντέλεον. ἔχεσας παρρησίαν μεγίστην ἐν πρὸς αὐτὸν, μὴ παύσῃ
πρεσβεύειν, σωθῆναι τὴς πόθου σε Θεοτόκον μεγαλύνοντας.

Δοξάσωμεν ἅπαντες, ἢ πίσει προσκυνήσωμεν, τὴν πανάχραντον Κόρη
τὴν ἱαμάτων πηγὴν. ῥῶσιν γὰρ νοσῶσι παρέχει τοῖς εὐτεβίως ἐπικαλε-
μένοις, αὐτὴν, ἢ παράλυτον, ὑγιὴ ὅλον εὐγάστατο.

Ὡς μέγιστον ἔρεσμα τῆς ὁρθοδόξου πίσεως, τὴν ἀσπύτως τεκέσας Χριστὸν
τὸν πάντων Θεόν, πάντες οἱ πιστοὶ σὲ ὑμνῶμεν πανευλαβῶς, ἢ σὲ προ-
σκυνῶμεν, τὴν Πάναγνον Δέσποιναν, εὐσεβῶς σε μεγαλύνοντες.

Ἀγγέλων ἀγλαΐσμα, μερώπων τοῦ διάσωσμά ἐκκλησίας ἡ δόξα Πάναγνε
πέφυκας, πάντων τῶν πιστῶν ἢ προσάτις ἢ βοηθός, ἢ τῶν Κυθέρων,
ἐλπίς ἢ τὸ καύχημα, ἢ σὲ πάντες μεγαλύνομεν.

Καταβασία. Ἀπας γηγενής.

Εξαποσεύλαριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνελθόντων.

Νῦν τῷ τεμένει δρώμεν Μυρτιδίων τῷ Θεῷ, ὅπως ψυχῆς ἢ σώ-
ματος λάβωμεν τὰς ἱάσεις, παρὰ Μαρίας Παρθένου, ἢ Θεῶ ἡμῶν Λό-
γε, τῇ γεννηθέντος ἐξ αὐτῆς, ὑπὲρ νῦν τε ἢ λόγον, ἵνα ἡμᾶς, ἐκ χειρῶν
ἀρπάσῃ τῇ διαβολῇ, ἢ πρὸς ζωὴν αἰώνιον, ἢ τρυφὴν ἐπαναγῇ.

Ἔτερον. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Ἐξελπίων εὐπρεπῶς τῶν Κυθέρων ὁ λαός, τὸν Παράλυτον ἰδὼν ἀ-
νεμνηύτως ὑγιῇ, ἢ μέγα ἀνεκράυγασε. σὺ μόνῃ Θεοτόκε τῶν πιστῶν
ἢ βοήθεια.

Εἰς τὴς αἰῶνες, τὸ, Πᾶσα πνοή. ἱσῶμεν εἰς. δὲ καὶ ψάλλομεν εὐχά-
προσόμοια, ἢ χος α. Τῶν Οὐρανίων ταγματῶν.

Ὁ Ὑμνιατῆριον Θεόν, ἐν ᾧ ὁ ἀνθρώπος Χριστός, ἐκκαίων ἀμαρτίας, τῶν
πιστῶν προοδραμόντων, τῷ ἱερῷ τεμένει Μητρός τῆς αὐτῆς, ἀνυμνῶμεν
ἅπαν-

ἀπαντες, ἡ ἀλαλάζωμον αἶνον ἀγγελικόν, τῷ ἐξ αὐτῆς ἀποτεχθέντι
σαρχί.

Δεῦτε προθύμῳ καρδίᾳ ἀνευφιμήσωμον, τὴν ἀχραντον Παρθένον τὴν
ἡμᾶς ἐυταμένην, παγίδων διαβόλου ἡ τῆς Φθορᾶς, ἡ πρὸς ζωὴν ἐπανα-
γεσαν. διὰ παντὸς γὰρ παρίσταται τῷ Θεῷ, ἡ πρεσβεύει ὑπὲρ πάν-
των ἡμῶν.

Ὡς θαυμάσατε τὰ ἔργα τῶν ἀγαθῶν χορηγεῖ. ὡς θησαυρὸν γὰρ μέγαν
τὴν ἀγίαν Παρθένον, παρέδωκες τῷ κόσμῳ, ἐξ ἧς ἡ ζωὴ, ἡ τῶν νόσων ἡ
ἰασις. αὐτὴν γὰρ ἔχομεν πάντες μετὰ Θεόν, ἀντιλήπτορα ἡ Φυλακα.

Δεῦτε ἀρξάσθε χάριν πάντες Φιλόχριστοι, ἐκ τῆ πανσέπτε οἴκου, τῆς
Παρθένου Μαρίας. ἡ γὰρ ἀΦόθως βρῆκε ῥῶσιν ψυχῶν, ἡ σωματίων τῶν
ἰασιν, τοῖς ἐν αὐτῷ εἰσίστη ἡ παρ' αὐτῆς, αἰτεμένοις τιμω βοήθειαν.

Δόξα, ἡ νῦν. ἡχος πλ. α'.

Ὅτι ἐπισκιάσει ἡ χάρις σε Πανάχραντε, ἐκείθεν τῶν ἀνιάτων ἀλ-
γηδόνων διώκεται ἡ δύναμις. τίς γὰρ μετοχὴ Φωτὸς πρὸς σκότος. ἡ ἐ-
νεργητικῶν ἀγαθῶν πρὸς τιμωρίαν ἀθεράπευτον; διὸ ἡ ἡμεῖς τῇ κρα-
ταιᾷ τῆς εὐσπλαγχνίας σε σκέπη προσερχόμεντες, μὴ ὑπερίδῃ ἡμᾶς
δέομεθα. ἀλλ' ἐν τῇ τῆς δυνάμεώς σε φέρον σκέπη, Μαρία Χριστι-
ανῶν τὸ καύχημα.

Δοξολογία μεγάλη ἡ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικᾶ, ἡ ἐκ τῆς Κανόνος Ὡδῆ, γ'. ἡ δ'.

Ἀπόστολον πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς.

Ἀδελφοί ἔχων ἡ πρώτη σκηνὴ δικαιώματα.

Ζῆτει Νοεμβεῖον κά.

Καὶ τὸ Εὐαγγέλιον ὁμοίως τῆς ἡμέρας τῆς Ἰδίας

Ἑορτῆς κά. Νοεμβεῖα.

Ε. Ε. Λ. Ϟ Σ.